LAISVĖ

THE LITHUANIAN DAILY

Darbo Žmonių Dienraštis
Kaina $7.00 Metams
Užsieniuose $9.00
Queens Apskrity $8.00
KOPIJA 5c
PRICE 5c

LAISVĖ---LIBERTY
The Only Lithuanian Daily in the Eastern States.
110-12 Atlantic Ave., Richmond Hill 19, N. Y.
Tel. VIrginia 9-1827-1828

No. 79 ★ ★ ★ Richmond Hill 19, N. Y., Penktad., Baland-April 28, 1950 ★ ★ ★ Metai XL. Dienraščio XXXII.

Kriksas

Amerikoje Gimusi Šventė.
Kas Nori Jai Kelią Pastoti?
Kinija Džiaugsis.
Sekamą Sekmadienį.
Rašo R. MIZARA

Gegužės Pirmoji yra tiek amerikinė, kaip Plymouthо akmuo.

Ją sumanė Amerikos darbininkai, ją amerikiečiai darbininkai unijistai pasiūlė pasaulio darbininkams padaryti tarptautine darbininkų solidarumo ir kovos diena.

Prieš 60 metų Amerikoje Gegužės Pirmoji buvo švęsta kaip tarptautinė darbininkų diena. Tuomet organizuotų Amerikos darbininkų unijistų priešakyje stovėjo ne kas kitas, kaip **Samuel Gompersas;** jis šaukė darbininkus į gatvių eisenas, į mitingus. Jis ragino juos kovoti už 8 valandų darbo dieną.

Šiemet vyriausias šūkis Gegužės Pirmąją bus: **taika ir atominės bombos nuistatymi-nimas.**

Šis šūkis vyraus visame pasaulyj.

★

Kas gali būti gražesnio ir žmoniškesnio, kaip kova už taiką?

Kuris asmuo, neatsiskyręs galutinai su žmoniškumu, rodosi, turėtų prieš tai išstoti?

Kas, beje, galėtų drįsti sakyti, būk Gegužės Pirmoji yra atnešta iš Maskvos, būk ji esanti "neamerikinis produktas"?

Deja, tokių žmonių šiandien yra. Jie daro visą, kad sutrukdžius Amerikos darbo žmonėms atžymėti savo tradicinę šventę, — dieną, kuri padėjo jiems išsikovoti geresnes darbo sąlygas ir didesnes algas!

Štai, net gubernatorius Dewey, net darbo sekretorius Tobin, net Murray ir Green organizuoja balandžio 29 d. "lojalumo paradą" tam, kad pakenkus Gegužės Pirmajai.

Supraskit: jie tuo bando pasakyti, būk tie, kurie minės savo dieną — Gegužės Pirmąją, — būsią šiam kraštui "nelojalūs."

Bet visi ženklai rodo, jog milžiniška dalis organizuotų ir neorganizuotų darbininkų nekreips į tai dėmesio: jie stos į eiseną, kurią ruošia Jungtinis Darbo ir Liaudies Komitetas.

Eisena įvyks pirmadienį, gegužės mėn. 1 dieną, Niūjorke.

★

Hainan salą jau laisva nuo čiang kai-šekininkų budelių.

Sakoma, Kinijos Liaudies Respublikos armija užgrobė daug ginklų, prisiųstų iš Amerikos.

Jau paėmė nelaisvėn tūkstančius čiango karių.

Tuos ginklus liaudininkai-komunistai dabar naudos Formozos išlaisvinimui.

Beje, Liaudies armija ryžtasi išlaisvinti ir Čusan salas, esančias netoli Šanghajaus.

Šiose salose čiangas buvo įtvirtinęs laivyno ir aviacijos bazes, iš kurių puola Kinijos sausžemį.

Niūjorkiškio "Herald Tribune" korespondentas rašo: **Šanghajaus čiang kai-šekininkai jau nebebombarduoja, nes Kinijos Liaudies aviacija sugebi puolikus atmušti.**

Linksma Kinios liaudžiai bus šių metų Gegužės Pirmoji. Tokios šventės ji dar nebuvo turėjusi.

★

Brooklyno Lietuvių Liaudies Teatro aktoriai **balandžio 30 dieną** vyks į New Haven, Conn., pjesės **"Nesusipratimo"** vaidinti.

Tą veikalą jie meistriškai pastatė Liberty Auditorijoje praėjusį sekmadienį.

Man sakė keletas brooklyniečių, kad ir jie vyks New Havenan antru kartu pjesę pamatyti.

SEN. MUNDT ŠAUKĖ JUNGTINES VALSTIJAS Į ATOMINES ŽUDYNES

Ragino atom-bombomis visiškai nušluot Sovietų Sąjungą

Elizabeth, N. J. — Republikonas senatorius Karl Mundt šaukė Jungtines Valstijas negaišuojant pradėti atominio karo žudynes. Jis, Mundto fašistuojančio biliaus įnešėjas Kongresui, kalbėjo fabrikantų bankiete hotelyj Elizabeth-Carteret, surikdamas:

"Kuomet ateis karas, o jis turi ateiti, tai mes turime paleisti tiek atominių bombų, kad jos visai sunaikintų šalį, kuriai jos taikomos."

Mundt užmiršo mokslininkų įspėjimus, kad atominiame kare turėtų žūti milijonai civilių ir karių amerikiečių, nes ir Sovietų Sąjunga turi atominių bombų.

Apie 60 Jungtinės Elektrininkų Unijos narių pikietavo viešbutį, kur Mundtas kalbėjo. Pikietuotojai šauksmais statė klausimą: "Kas Mundtui apmoka už tokias kalbas?"

Naujas maištas prieš Indonezų respubliką

Jakarta, Indonezija. — Buvusieji koloniniai holandų oficieriai ir kareiviai padarė naują sukilimą prieš Indonezijos respubliką. Sukilėliai pasiskelbė kaip savistovi, nepriklausoma valdžia Pietinėse Molukkas salose — Ambonoj, Bandoj, Kai, Ceram ir Aru. Šios salos yra tarp Naujosios Guinejos ir Celebes.

Tai jau ketvirtas holandų vadovaujamas sukilimas per pastaruosius 4 mėnesius nuo to laiko, kai holandai "pripažino" Indonezijos respubliką. "Pripažinimas," tačiaus, sakė, kad ji turi būti holandų imperijos narė.

Du Ponto viršininkų algos—$2,696,680

Washington. — E. I. Du Pont De Nemours korporacija raportavo valdiniam komitetui, kad pernai ji išmokėjo $2,696,680 algų aukštiesiems savo viršininkams ir direktoriams; be to, davė jiems 10,492 šėrus.

Korporacijos pirmininkas Cr. H. Greenewalt 1949 metais gavo $138,550 reguliarės algos, $224,760 bonų ir 1,254 šėrus. Vicepirmininkui A. B. Echolsui per metus išmokėta $83,350 algos, $168,800 bonų ir duota 1,020 šėrų.

Direktoriai gavo po $75,-000 iki $150,000 algos su bonais.

Antwerp, Belgija. — Amerikiniai korespondentai rašo, jog pasirodė tiktai 10 skebų prieš visuotiną laivakrovių streiką Antwerpe.

Na, o tą pačią dieną Liberty Auditorijoje, Richmond Hill, įvyks gražus bazaras.

Tai bus tik vienos dienos bazaras.

Daiktų bazarui yra suaukota tokių gražių ir naudingų, jog kiekvienas, įsigijęs juos, labai džiaugsis.

Plačioji Brooklyno ir apylinkės visuomenė prašoma bazaran atvykti.

2,000 Franc. kareivių prisidėjo prie Vietnamo armijos

Peking. — Naujosios Kinijos Žinių Agentūra praneša, jog per du pirmuosius šių metų mėnesius 2,000 Francijos kareivių Indo-Kinoje prisidėjo prie demokratinės Vietnamo respublikos armijos ir atnešė jai 2,500 šautuvų ir kitų nesunkių ginklų.

Paskui tie francūzų kareiviai padėjo vietnamiečiams atimti 30 vietų iš Francijos armijos.

Visuotinas laivakrovių streikas Antwerpe

Antwerp, Belgija.—Streikuoja 14 tūkstančių laivakrovių, suparalyžiuodami visus darbus didžiame Antwerpo uoste. Streikieriai reikalauja daugiau pašalpos bedarbiams. Jie taip pat buriasi smarkiai demonstruot prieš Jungtinių Valstijų laivą, gabenantį Belgijai ginklus.

Amerika siunčia Belgijai ginklus pagal karinę Atlanto pakto sutartį prieš Sovietų Sąjungą.

Vakariniam Berlyne užginta komunistam demonstruoti

Berlin. — Komunistai vakariniame Berlyne prašė leisti jiems demonstruoti už taiką, maršuojant gatvėmis gegužės 27-30 d. Vakarinio Berlyno valdovai — amerikonai, anglai, ir francūzai — atmetė prašymą.

Tomis dienomis rytiniame Berlyne įvyks didžiulės jaunuolių demonstracijos dėl taikos ir dėl visos Vokietijos sujungimo į vieną demokratinę valstybę. Rytinis Berlyno ruožtas yra Sovietų kontroliuojamas.

Canberra. — Australijos premjeras Menzies įnešė seimui pasiūlymą uždaryt Komunistų Partiją ir kitas komunistines organizacijas.

Vėliausios Žinios

New York. — Ketvirtadienio rytą prasidėjo didnamių keltuvų (eleveiterių) ir prižiūrėtojų streikas. Streikieriai, Darbo Federacijos unijistai, reikalauja pakelti algas ir sutrumpint darbo laiką.

Unija, tačiau, nutarė, nežiūrint streiko, aptarnaut gydytojų, ligonių ir graborių apartmentus.

Washington. — Demokratas senatorius McCarran ir republikonas sen. Brewster reikalauja priimt Ispanijos Franko fašistų valdžią į Marshallo planą prieš komunizmą ir duot jai tinkamą dalį marshallinių pinigų.

Belgrad. — Jugoslavijos valdovas Tito, atidarydamas naują savo seimą, sakė, jog pagerėjo Jugoslavijos ryšiai su Graikija ir Italija, bet paaštrėjo santykiai su Sovietų Sąjunga, Lenkija, Čechoslovakija ir kitais Sovietų draugais.

Detroit.—CIO Automobil. Darb. Unijos vadai per naktį derėjosi su Chryslerio korporacijos atstovais dėl streiko baigimo. Sako, kad buvę padaryta žingsnių linkui susitarimo.

Jau 94 dienos kai streikuoja 90,000 Chryslerio darbininkų Detroite ir kituose miestuose.

Hong Kong. — Pranešama, kad Kinijos Liaudies Armija ruošiasi šturmuot Čiang Kai-šeko tautininkus Čušan saloje, 90 mylių į pietų rytus nuo Šanghajaus. Ta sala yra svarbiausia čiangininkų lėktuvų stovykla.

Maskva. — Sovietų komunistų laikraštis Pravda rašo, kad pastarosios prez. Trumano ir jo valstybės sekretoriaus Achesono prakalbos tai buvo "pasipūtę pagyrai, melai, išmislai, pigūs pasiskelbimai, kariniai mostai ir nudavimas, būk viskas pas juos gerai."

Denver, Colorado. —Šios valstijos gubernatorius pasmerkė Mundto bilių ir atsišaukė į Colorado kongresmanus Washingtone, kad dėtų visas pastangas tam biliui sumušti.

Frankfurt, Vokietija.—Amerikonai, anglai, francūzai ir kiti vakariniai europiečiai daro bendrus karinius pratimus. Jankiai mokina juos ypač naudoti amerikinius ginklus.

EARL BROWDER PAŠAUKTAS LIUDYT APIE LATTIMORE

Washington. — Tyrinėjančioji Senato komisija pašaukė Earlą Browderį liudyti apie profesorių Owena Lattimore. (Browderis kadaise buvo Komunistų Partijos sekretorius; paskui jis išbrauktas už skelbimą, kad išnyksianti klasių kova ir susitaikysią kapitalistai su darbininkais.)

Respublikonas senatorius Joe McCarthy pasakojo, kad Lattimore, tarnaudamas valstybės departmente, girdi, tuo pačiu laiku priklausęs Komunistu Partijai ir buvęs "sovietinių šnipų galva" Jungtinėse Valstijose.

Šnipas Louis Budenz, perbėgęs nuo komunistų pas kunigus, "liudijo" tyrinėjančiai komisijai, kad Browderis ir Jack Stachel, Komunistų Partijos komiteto narys, sakę Budenzui, būk Lattimore esąs komunistas ir sovietinių agentų vadas šioje šalyje.

Browderis praeitą savaitę pareiškė laikraščiu korespondentams, kad jis, būdamas komunistų centre, niekad nieko negirdėjo apie joki Lattimore.

Senatiniai tvrinėtojai šaukė ir Stachelį liudyti apie Lattimore, pagal McCarthy'o ir Budenzo įtarimus. Bet Stachelio advokatas pranešė, jog Stachel sunkiai serga širdies liga, todėl negali iš New Yorko į Washingtoną keliauti.

AUSTRALŲ SUVAŽIAVIMAS DĖL TAIKOS REIKALAUJA UŽGINT ATOMŲ BOMBAS

Sydney, Australija. — Įvyko didelis australų suvažiavimas dėl taikos. Dalyvavo daugiau kaip 800 delegatų ir priėmė rezoliuciją, šaukiančią uždraust atomines bombas ir užbaigt šaltąjį karą.

Suvažiavime, tarp kitų, kalbėjo kunigas Hewlett Johnson, garsusis Anglijos Canterbury katedros klebonas ir du amerikiečiai—Episkopalų Teologinės Kolegijos profesorius Joseph Fletcher ir Progresyvių Partijos komiteto narys Fred Stover.

Kun. Johnson šaukė vakarines valstybes taikytis su Sovietų Sąjunga ir pareiškė:

"Sovietų žmonės nori taikos. Jie planuoja taiką. Jie kalba už taiką."

Taikos suvažiavime buvo atstovai Australijos Mainierių Sąjungos; Laivakrovių, Mokytojų, Metalistų ir kitų unijų delegatai, Kinų Jūrininkų Unijos atstovai ir Australijos Komunistų Partijos delegatai.

Johannesburg, Pietų Afrika. — Čia paskleista daug plakatų, šaukiančių negrus Pirmojoj Gegužės demonstruot prieš baltuosius pavergėjus.

ORAS. — šiltoka giedra.

DARBO FEDERACIJA RAGINA PALAIKYT RENDŲ KONTROLĘ

Darbininkai reikalautų pakelt algas, jei pabrangtų rendos

Washington.—Darbo Federacijos pirmininkas William Green reikalavo pratęsti rendų kontrolės įstatymą. Kalbėdamas bankinei Senato komisijai, Greenas sakė:

Jei valdinis rendų tvarkymas būtų panaikintas, namų savininkai tuojau imtų kelti rendas, o rendomis pabrangus, organizuoti darbininkai "neišvengiamai reikalautų pakelti algas."

Amerikos Darbo Partijos sekretorius Arthur Schutzer, liūdydamas Senato komisijai, perspėjo:

"Jeigu žmonių išrinkti atstovai, senatoriai ir kongresmanai, pasiduos namų savininkų lobei; jeigu jie negins įnamių reikalų ir leis rendų kontrolę panaikinti, tai įnamiai bus priversti visur išvien streikuoti prieš rendų pakėlimus.

"Kuomet valdžia pila bilijonus dolerių į karinius pasiruošimus, tai mes reikalaujame, kad Kongresas paskirtų gana lėšų rendoms kontroliuoti, tikriesiems Amerikos žmonių reikalams ginti."

Kiti įnamių atstovai

Už rendų kontrolės įstatymo pratęsimą taipgi kalbėjo 17 atstovų iš Darbo Federacijos ir CIO unijų, Demokratinio Amerikiečių Veikimo, Nacionalės Advokatų Gildijos, Amerikos Veteranų Komiteto, Vartotojų Sąjungos, Rendauninkų Komitetų ir kt.

Dabartinis rendų kontrolės įstatymas išsibaigs birželio 30 d., jeigu nebus panaujintas.

Namų savininkai iš visų šalies kampų susiuntė 40 savo atstovų reikalaut, kad Kongresas leistų pragaišt bet kokiai rendų kontrolei. Senatas paskyrė dvi dienas jiems kalbėti.

Anglų valdžia pasiuntė 9,000 kariškių laužyt laivakrovių streiką

London. — Streikuojančių laivakrovių skaičius Londono uoste pakilo iki 15,000.

"Socialistų" — darbiečių valdžia subūrė jau 9 tūkstančius kareivių, jūreivių ir karinių lakūnų streikui laužyti — liepė jiems iškrauti maistą ir kitus daiktus iš 100 laivų.

Laivakroviai streikuoja todėl, kad jų unijos viršininkai išbraukė tris veiklius pernykščio streiko dalyvius; tada ir kompanijos pašalino tuos tris iš darbo.

Maža bausmė baltiesiem už mergaitės iššaginimą

Rome, Georgia. — Baltųjų teismas nubaudė tik 3 metais kalėjimo du baltus vyrus, kurie iššagino 13-metinę negrę mergaitę.

Už baltosios moteries ar merginos iššaginimą Georgijos valstijoj yra skiriama mirties bausmė.

Meksika sako, amerikiniai laivai kliudė jos vandenis

Mexico City. — Meksikos valdžia buvo užgrobus penkis žvejinius Jungtinių Valstijų laivukus, kurie žvejojosi vėžius meksikiniuose vandenyse. Washingtono valdžia dėl to užprotestavo.

Meksika atmetė protestą, bet sugrąžino laivus, pastebėdama, kad jie atplaukė arčiau kaip 9 mylios nuo meksikinių krantų. Meksika gi yra nustačius, kad jūra per 9 mylias nuo kranto yra meksikiniai vandenys.

Pasitraukė Vengrijos Prezidentas Szakasits

Budapest. — Vengrijos prezidentas Arpad Szakasits pasitraukė iš vietos dėl nesveikatos.

Liaudies Frontas pasiūlė seimui išrinkti nauju prezidentu Sandorą Ronai, užsieninės prekybos ministrą.

Ką laikraštininkas sako apie McCarthy

Washington. — Atvyko William T. Evjue, laikraščio Capital Times leidėjas, iš Madison, Wisconsin, ir lankėsi pas prez. Trumaną.

Evjue pasikalbėjime su korespondentais vadino senatorių Joe McCarthy "pramuštagalviu politikierium."

McCarthy kelia lermą apie savo išgalvotus "komunistus valdžioje."

Capital Times leidėjas sekamai nupiešė sen. McCarthy'o praeitį:

Vyriausias Wisconsino valstijos teismas pasmerkė McCarthy už kreivą vienos bylos vedimą. McCarthy tada buvo valstijinio apskrities teismo teisėjas.

Wisconsino Advokatų Sąjungos komitetas patarė išbraukt McCarthy iš jos narių už nepadorius pasielgimus.

1943 m. McCarthy buvo kvočiamas už išsisukinėjimus nuo taksų. (Dabar McCarthy sako, kad tai buvęs tiktai "techninis nesutikimas" kas liečia taksus.)

LAISVĖ

LITHUANIAN DAILY, PUBLISHED BY
The Laisvė, Inc.
Established April 5, 1911
Every day except Sundays, Mondays, and Holidays
110-12 ATLANTIC AVENUE, RICHMOND HILL 19, N. Y.
TEL. VIRGINIA 9-1827-1828

President, GEORGE WARES; Secr.-Treasurer, WILLIAM CHAPELS
Editor, ROY MIZARA

SUBSCRIPTION RATES

United States, per year	$7.00	Canada and Brazil, per year	$8.00
United States, per 6 months	$3.75	Canada and Brazil, 6 months	$4.00
Queens Co., per year	$8.00	Foreign countries, per year	$9.00
Queens Co., per six mos.	$4.00	Foreign countries, 6 months	$4.50

Entered as second class matter at the Post Office of Jamaica, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Penkeriems Metams Praėjus

Prieš penkerius metus balandžio 25 dieną nugalėtojoj Vokietijoj įvyko reiškinys, kuris turi milžiniškos simbolingos reikšmės Amerikai ir, žinoma, visam pasauliui, nežiūrint to, kad mūsų krašto komercinė spauda ir valdžios pareigūnai bando jį pamiršti.

Tą dieną ant Elbės kranto, Strehla miestelyj, artilerijos ugnies ištaškytame miestelyj, susitiko amerikiečiai kariai su sovietiniais kariais.

Tai buvo pirmas amerikiečių karių susitikimas su raudonarmiečiais mūšio fronte, nugalėtųjų žemėje.

Žinia apie tąjį istorinį ir simbolingą susitikimą nuaidėjo per pasaulį žaibo greičiu. **"Yanks Meet Reds",** sieksninėmis raidėmis skelbė Amerikos karių laikraštis Europoje "The Stars and Stripes." Panašios antraštės margino ir Amerikos spaudos pirmuosius puslapius.

Susitikę amerikiečiai kariai tarybinius, šiltai spaudėsi rankas, bučiavosi, vaišinosi. Nemokėdami vieni su kitais susikalbėti žodžiais, jie kalbėjosi draugiškumo jausmais. Štai, va, mes baigiame triuškinti fašistinę ašį, mes nugalėtojai; mes dviejų pasaulyj tvirčiausių valstybių sūnūs, atlikome milžinišką darbą, išgelbėjome civilizaciją ir uždavėme mirtiną smūgį žmonijos neprieteliui, fašizmui!...

Tarybiniai kariai pasakė amerikiečiams: lai šis mūsų istorinis susitikimas bus visuomet minimas, kaip taikos simbolis, kaip ženklas, kad mūsų kraštai gyvens taikoje, kad visas pasaulis bus taikus ir liaudis kurs gražesnį, šviesesnį gyvenimą.

Amerikiečiai kariai tam šiltai pritarė.

Abiejų kraštų kariai manė, jog kitas karas negali žmoniją užgriūti, jog kapitalizmas ir komunizmas gali gyventi prieteliškai greta kits kito, kaip sakė prezidentas Rooseveltas, gali sau taikiai lenktyniuoti, tuo įrodant, kuri sistema žmonijai yra vertingesnė.

Iš tikrųjų, tai buvo didžiulės reikšmės įvykis! Tuomet jis mums atrodė gal but mažesnis nei šiandien.

Bet ką gi matome po penkerių metų?

Matome, jog toji neformali priesaika, padaryta amerikiečių ir sovietinių karių ant Elbės upės kranto, tapo paneigta, sutrempta.

Ginklavimasis pravedamas baisiame įkarštyje. Atomo bomba, hydrogeno bomba, atominiai submarinai — štai, kas šiandien stovi mūsų krašto programoje!

Kiekvienas asmuo, kuris pas mus šiandien drįsta tarti žodį apie taiką, yra apšaukiamas "Maskvos agentu." Kiekvienas, kuris sako, jog šaltasis karas yra pavojingas ir pragaištingas mūsų kraštui, apskelbiamas "raudonuoju," "nepatrijotu," "krašto priešu"!

Ruošimasis karštajam karui, raudonbaubizmas, raganų gaudymas — štai, kas vyksta praėjus penkeriems metams po to istorinio susitikimo.

Visa tai skaudžiai nuvylė tuos amerikiečius karius, kurie prieš penkerius metus buvo susitikę su sovietiniais ant Elbės kranto. Buvęs eilinis karys, Joseph Polowsky, iš Chicagos, sako:

"Kaip vienas šešių amerikiečių pėstininkų, persikėlusių valtele per Elbės upę prieš penkerius metus, kaip vienas tų amerik. ir rusų karių, padariusių "Elbės Priesaiką," aš manau, jog reiškiu kai kurias mintis ir jausmus mūsų visų, minint šią penkerių metų sukaktį.

"Tuo būdu aš stoju į gretas tų, kurie ragina visas tautas naujam susitarimo ir draugiškumo atkūrimui, kad Priesaika, padaryta ant krauju permirkusios istorinės palei Elbės upę žemės, nebūtų padaryta veltui."

★

Tą pačią balandžio 25 dieną, taipgi prieš penkerius metus, **gimė Jungtinės Tautos.**

Tai kitas reikšmingas įvykis, simbolizuojąs ką nors gražaus ir vertingo.

Kiek daug žmonija dėjo vilčių į Jungtines Tautas, kai jos buvo sugalvotos kurti ir kai jos kūrėsi!

Buvo sakyta, jog Jungtinės Tautos iš tikrųjų sudarys tautose harmoniją, panaikins karus, palaikys pasaulyje taiką.

Tačiau, po penkerių metų, matome, kad Jungtinės Tautos patapo įrankiu ne taikos, bet naujo karo šalininkų.

Argi visa tai neliūdina žmonijos!

Tačiau, būtų klaida sakyti, jog šiandien esame neviltėje, jog naujas karas būtinai bus, jog jis neišvengiamas.

Turime atsiminti, kad milijonai, šimtai milijonų žmonių karo nenori, jo bijosi, juo šlykštisi.

Vyksta taikos šalininkų suvažiavimai, konferencijos, kuriosna vis didesni ir didesni žmonių skaičiai įsitraukia ir ryžtasi kovoti už taikos reikalą.

Neužilgo Čikagoje įvyks amerikinė taikos šalininkų konferencija. Ji bus didelė, svarbi, reikšminga.

Gegužės Pirmąją viso pasaulio taikos šalininkai taipgi garsiai tars žodį už taiką.

Šių metų rudenį Italijoje įvyks milžiniškas viso pasaulio taiką mylinčių žmonių kongresas kovai prieš naujo karo ruošėjus, jam kurstytojus.

Tarybų Sąjungos, Didžiosios Kinijos, visos eilės liaudiškų demokratinių kraštų žmonės vieningai kovoja už taiką.

Jei pridėsime prie to balso milijonus Amerikos ir kitų kraštų žmonių, kurie taikos reikalui dirba, tai suprasime, jog pasaulyje dar niekad nėra buvę tokios galingos taikos šalininkų šeimos, kokia vyrauja nūnai.

Va, kas teikia didžiulės pasauliui vilties, jog taika bus išgelbėta, nežiūrint, kokias pastangas deda karo šalininkai jai, taikai, pasmaugti!

KAS KĄ RAŠO IR SAKO

LIETUVOS ANSAMBLIS MASKVOJE

Kovo mėnesio Vilniaus Tiesoje skaitome pranešimą, kad Lietuvos Liaudies Ansamblis buvo iškviestas dalyvauti Maskvoje koncerte, suruoštam Stalino 70 metu sukakties atžymėjimui. Ansamblis buvo nuvykęs ir puikiai atsižymėjo.

Stalininės premijos laureatai Jonas Švedas, Ansamblio direktorius, Juozas Lingys ir Pranas Steputis apie tai rašo:

Gruodžio mėn. Liaudies ansambliui teko nepaprasta garbė: jis buvo pakviestas dalyvauti iškilmingame koncerte, skirtame Stalino septyniasdešimtmečiui paminėti. Viso pasaulio darbo žmonių delegacijos Maskvos Didžiajame teatre žiūrėjo ir matė, kaip mūsų socialistinėje šalyje klesti broliška tarybiniu tautų draugystė, kaip aukštai visose tarybinėse respublikose yra iškilęs liaudies menas, kaip kiekvienoje socialistinėje respublikoje išaugusi tautinė kultūra. Šis koncertas, kuriame mūsų Liaudies ansamblis atliko Švedo kompoziciją "Talkininkų maršą" ir liaudies šokius "Malūnėlį" ir "Gaidį," mums buvo didžiausias įvykis, rimčiausia pamoka, kaip reikia dirbti ir vis aukščiau kilti liaudies meno ugdymo srityje.

Liaudies ansamblis susilaukė didelio įvertinimo — gavo trečiojo laipsnio Stalininę premiją. Šis laimėjimas — tai ne vieno kurio nors asmens nuopelnas: tai viso Liaudies ansamblio kolektyvo nuoširdaus darbo nuopelnas. Ši brangi dovana drauge parodo, kokias puikias sąlygas tarybinės santvarkos dėka lietuvių tauta turi savo nacionalinei kultūrai ugdyti, kokius neribotus galimumus dirbti ir siekti naujų laimėjimų turi meno darbuotojai.

KAIP KUNIGAS SMURTU UŽGROBĖ BALTIMORĖS PARAPIJĄ

Vedamajam straipsnyje "Stebuklingo medalio parapija" So. Bostono Darbininke prelatas Urbonavičius patiekia labai įdomią Baltimorės parapijos istoriją. Pirmiausia jis išgiria, kad toji parapija sudeda labai dideles sumas pinigų "labdaringiems darbams." Jis sako: "Eilinė parama, kurią suteikia Šv. Alfonso parapija įvairioms misijoms ir labdaringoms įstaigoms, siekia ir kartais viršija 70,000 dolerių. Kitos, taip pat gausiai aukojančios parapijos, greta pastatytos atrodo kaip nykštukai šalia milžino."

O paskui jis pereina prie šios parapijos istorijos. Prelatas rašo:

1887 m. Baltimorės lietuviai buvo bandę prisijungti prie lenkų parapijos, kurią valdė kun. Konča, lietuvis. Tačiau dėl tautinių skirtingumų tas bandymas nepavyko. Tada Šv. Jono Krikštytojo Draugija nupirko žydų sinagogą, šiaip taip ją pertvarkė, kad būtų tinkama katalikų pamaldoms, ir pasikvietė kun. Polijanskį klebonauti. Padėtis buvo sunki. Parapijos finansus tvarkė Šv. Jono Krikštytojo Draugija... Be to, buvo išrinktas parapijos komitetas, kurs, kaip paprastai, daugiau trukdė klebono darbą, negu jam padėjo. Keletas ateivių kunigų mėgino klebonauti, bet nėviens ilgai neužsilaikė. Parapiją slėgė nemažėjanti skola, netinkąs valdyti komitetas ir didėjanti bedievybė, kuri visuomet tarpsta ten, kur nesutvarkyti parapijos reikalai.

Pagaliau atvykusiam iš Lietuvos kun. Simanui Pautieniui pavyko įtikinti parapijos šeimininkus (trustees'us), kad būtina užrašyti parapijos nuosavybę Kardinolui Gibbonsui, kaip kad visos katalikų parapijos yra užrašytos. Tai padarius, parapijos gyvavimas pasidarė daug normalesnis. Tačiau ekonominis skurdas dar nebuvo likviduotas. Nebuvo klebonijos.

Baltimorės parapija pradėjo krikti. Atrodė, kad visai išnyks. Bedievybė dar aukščiau pakėlė galvą. Katalikai nusiminė. Bet Dievas atsiuntė pagalbą kun. Lietuvniko asmenyje... Kunigavimo pradžia buvo labai sunki, nes parapiją dar tebevaldė komitetas. Pažadėtos algos nebemokėjo ir darė jam visokių nemalonumų ir kvailų kaimietiškų priekaištų. Tačiau jaunas, lėtas kunigėlis netikėtai parodė tiek energijos, kad pasitaręs su Kardinolu Gibbonsu, pašalino komitetą. Dalykai pagerėjo, nes jau nebebuvo kas trukdo klebono veiklą... (Darb., bal. 21 d.)

Visa ši istorija labai smarkiai kvepia didžiausiu smurtu. Pirmiausia kunigas atėmė visą parapijos turtą ir užrašė kardinolui, kuris nė vieno cento nebuvo pridėjęs prie to turto sukėlimo. Bet kunigams ant kelio stovėjo dar viena kliūtis, kurią būtinai reikėjo pašalinti, norint visiškai viską atimti iš parapijonų. Buvo parapijos komitetas, kuris nuolatos kliudė kunigui tapti absoliutišku diktatorium. Todėl kunigas slaptai susitarė, su kardinolu ir nušlavė nuo kelio tą komitetą. Kunigas ir kardinolas tapo ne tik parapijos nuosavybės savininkais, bet ir visos parapijos vedėjais. Smurtu jie viską atėmė iš parapijonų. Parapijonai liko beteisiais žmonėmis, kurie jokio balso nebeturėjo į parapijos reikalų tvarkymą. Jiems buvo palikta tiktai viena "privilegija," būtent, aukoti sunkiai uždirbtus dolerius.

Šitokia yra tos "stebuklingo medalio parapijos" istorija.

Penkerių metų sukaktyje nuo velionies prezidento mirties, prezidentas Trumanas atsiuntė savo administratyvį padėjėją David K. Niles padėti gėlių prie Roosevelto paminklo. Mrs. Roosevelt stovi prie paminklo.

Vieno kario balsas

Balandžio 25 diena buvo labai svarbi sukaktis. Bet ji buvo pamiršta. Tai penkių metų sukaktis nuo tos dienos, kai Vokietijoje prie upės Elbe susitiko ir sveikinosi Jugtinių Valstybių ir Tarybų Sąjungos kariai. Tai buvo didelės pergalės ir didelio džiaugsmo susitikimas. Tą susitikimą karštai sveikino visa žmonija. Tai reiškė, kad Antrasis Pasaulinis Karas tapo laimėtas, kad baisiajam hitlerizmui tapo užduotas paskutinis, mirtinas smūgis.

Tas džiaugsmo susitikimas buvo sveikinamas, kaipo dviejų didžiųjų, laimėjusių karą šalių pasižadėjimas išlaikyti pasaulyje taiką. Niekas tuomet nesvajojo, jog gims šaltasis karas ir santykiai tarpe tų dviejų šalių išsitemps taip, jog rimtai grūmos pasaulio taikai.

Šitą garbingą istorinę sukaktį atsiminė vienas amerikietis karys, kuris dabar randasi Berlyne. Karys Joseph P. Polowsky, iš Chicagos, proga šios sukakties atsišaukė į pasaulį, kad tie pasižadėjimai, kurie buvo padaryti prie upės Elbės tarp šešių Amerikos ir šešių Tarybų Sąjungos karių, nebūtų pamiršti. Polowsky sako:

"Laikas tautoms pakartoti tą iškilmingą priesaiką prie Elbės. Aš raginu visas tautas prie naujo susitarimo ir draugiškumo, kad toji priesaika, kuri buvo sudėta ant krauju išmirkytų laukų prie Elbės upės, nebūtų veltui."

Kario Polowsky priminimas svarbus. Nelaimė, kad pasaulis tą priesaiką pamiršta. Nelaimė, kad tas iškilmingas pasižadėjimas prie Elbės upės tapo naujo karo kurstytojų numestas į šiukšlyną.

Gegužinė darbininkų šventė ir taikos reikalas

Tai buvo 1886 metais, lygiai prieš šešiasdešimt ketverius metus. Visa Amerika buvo susirūpinusi. Visa šalis laukė gegužės pirmosios dienos. Nes tai buvo, arba turėjo būti istorinė diena tikra to žodžio prasme. Tai buvo diena, kada Amerikos Darbo Federacija paskelbė visuotiną streiką už įvedimą aštuonių valandų darbo dienos. Šimtai tūkstančių Amerikos darbininkų metė darbus ir išėjo į demonstracijas. Visuose didmiesčiuose darbo žmonės demonstravo ir reikalavo darbo dienos sutrumpinimo.

Tiesa, streikas nebuvo šimtu procentų pasekmingas. Bet jis laimėjo labai daug. Kova už aštuonias darbo valandas tapo vyriausiu organizuotų darbininkų obalsiu. O Gegužės Pirmoji tapo metine Amerikos darbininkų šventė. Šis streikas, be to, labai teigiamai atsiliepė į Amerikos Darbo Federacijos ateitį. Nuo dabar ši darbininkų organizacija tapo aukšta visų darbininkų viltimi. Nuo šio visuotino streiko už aštuonių valandų darbo dieną, nuo 1886 metų Pirmosios Gegužės Federacijos gretos kasmet smarkiai augo.

Tuo tarpu kita organizacija, tuo laiku smarkiai pasišovus laimėti Amerikos darbininkus po savo vėliava, Darbo Ritieriai (Knights of Labor) išstojo prieš tą streiką. Jos vadai nudavė labai kairiais ir sakė, kad neapsimoka kovoti už trumpesnę darbo dieną. Tuomi jie išdavė mirties dekretą savo organizacijai. Kodėl darbininkai turėtų stoti į tokią organizaciją, kuri atsisako kovoti už sutrumpinimą darbo dienos? Kam gi reikia tokios unijos, kuri nesirūpina jų taip svarbiais kasdieniniais reikalais?

Ir Darbo Ritieriai pradėjo tragiškai smukti, nykti. Dar prabėgo keletas metų, ir tos daug žadančios ir galingos organizacijos nebeliko nė pėdsakų. Tuo tarpu Darbo Federacija, atsistojusi į Amerikos darbininkų pirmas gretas jų kovoje už darbo dienos sutrumpinimą, tapo milijonine organizacija.

Taip gimė Gegužinė Šventė. Gimė Amerikoje. Ją pagimdė Amerikos darbininkai. Tik vėliau Antrojo Socialistų Internacionalo kongresas paskelbė Gegužės Pirmąją tarptautine darbininkų švente.

Kaip keista, kad šiandien mūsų šalyje girdime tiek daug balsų, jog Pirmoji Gegužės esanti svetima Amerikai. Pikta, kai pamisliji, kaip mūsų valdančioji klasė iškraipo istoriją. Panaudojamos visokios priemonės atitraukimui Amerikos darbininkų nuo savo klasinės šventės. Daugelyje miestų valdžios ruošia "lojališkumo" demonstracijas prieš darbininkų demonstracijas. Bandoma įkalbėti amerikiečiams, kad jų pačių pagimdyta gegužinė šventė yra susieta su neištikimybe šiai šaliai.

Negalima sakyti, kad tos darbo žmonių priešų pastangos nieko nepasiekė. Pasiekė labai daug. Jau seniai Amerikos Darbo Federacija atsisakė nuo gegužinės šventės. Šiandien visos konservatyviškos darbo unijos nepripažįsta gegužinės. Gąsdinimais, melais ir apgavystėmis tapo atbaidyti nuo gegužinės šventės atsilikusieji darbininkai.

Gegužės Pirmoji, reikia pripažinti, jau seniai pasiliko švente tiktai pažangiųjų Amerikos darbininkų. Ir tik keliuose didmiesčiuose pavyksta suruošti kiek didesnes eisenas gatvėmis. Iš visų didžiausia demonstracija įvyksta New Yorke. Ir šiemet New Yorko gatvėmis maršuos desėtkai tūkstančių susipratusių darbininkų.

Dabar jau aišku, koks šių metų Gegužės Pirmosios demonstracijų ir susirinkimų bus svarbiausias šūkis. Šiandien visai žmonijai rimtai grūmoja naujo karo pavojus. Šiandien kova prieš naujo karo kurstytojus, kova už išlaikymą taikos, yra pats svarbiausias visos žmonijos, tame ir Amerikos žmonių, reikalas. Nėra svarbesnio reikalo. Nėra didesnio visai žmonijai pavojaus, kaip atominis karas.

Karo galima išvengti. Karo reikia išvengti. Karas bus išvengtas, jeigu Amerikos ir viso pasaulio žmonės suvaldys naujo karo kurstytojus ir ruošėjus. Naujas, atominis karas kils taip tikrai, kaip ryt saulė patekės, jeigu darbo žmonės nekels savo balso prieš tas jėgas, kurios karais pasipelno ir kurios norėtų dar sykį matyti degant miestus ir milijonais žmones žūstant.

Štai kodėl šiemet gegužinės demonstracijos turėtų būti skaitlingos. Tas jau faktas, kad mūsų valdovai tiek daug pastangų deda paneigimui gegužinės šventės, yra įrodymu, jog jie bijosi žmonių balso. Bet kaip tik tas faktas turėtų paskatinti susipratusius darbininkus padaryti balsą už taikos išlaikymą tokiu galingu, kad jis būtų viso pasaulio išgirstas, kad jis nustelbtų visas reakcijos apgavystes. **Draugas.**

Šypsenos

— Kaip tau sekasi su savo žmona?

— O, mes sudarėme puikiausį darbo sutartinumą: prieš pietus ji daro, ką tiktai nori, o po pietų aš viską darau, ką tik ji paliepia.

* * *

Ji: — Gamta sutvėrė mus gražuolėmis ir žioplomis.

Jis: — Kaip tai?

Ji: — Gražuolėmis, — kad vyrai mus pamylėtų, o žioplomis, — kad mes vyrus mylėtumėm.

* * *

— Tėve, kas tai yra įtekmė?

— Įtekmė, sūnau, yra tokis dalykas, kad tu manai, jog turi, bet sužinai tiktai tada, kai tu pradedi ją vartoti.

* * *

— Ar tu eini į mokyklą, mažasis vyre? — pasiteiravo svečias.

— Ne, — griežtai atsakė mažasis, — mane mama siunčia.

I. U.

JONAS KAŠKAITIS

Liaudies Meno Mėgėjai!

Tik kad perskaičiau A. Bimbos krislus — apie liaudies meną. Ir įkrito tie krislai tiesiog man širdin. Taip nuoširdžiai, taip karštai jie parašyti! Jie turėtų kiekvienam įkrist širdin. Įkrist ir išjudint ją, kad užsidegtų joje gyvas sąjudis teigiamai ir ūmai atsiliept į karštus A. Bimbos žodžius.

Kiekvienas krislelis, kiekvienas posmelis, kaip negalima taikliau, pataikė į visą eilę skaudžių mūsų meno klausimų.

Ką A. Bimba trumpai ir sklandžiai pasakė, norėjos ir man jau seniai pasakyt ir pabrėžiamai pakartot. Tai, perskaitęs tuos brandžius krislus, negaliu susilaikyt, nepareiškęs savo sentimento.

Noriu žodis žodin pakartot kiekvieną A. Bimbos mintį, kiekvieną nuoširdų jo atsiliepimą į liaudies meno mėgėjus — į galimybinius, į potencialius menininkus.

Meninių galimybių daug yra visur, visuose mūsų naujokynuose. Ir kažkaip jos apsileidžia, aptingsta ir nyksta be naudos. O jos turi, jos privalo vėl iškilt viešumon, pasirodyt ant scenos, ant pastolio, su chorais, teatrais, su šokių grupėmis, su muzikiniais pamarginimais!

Tikrai džiūgu sutikti su Bimba, kad "aidiečių gretos yra paaugusios naujomis jėgomis." Daugiau tokių naujų jėgų reikia gaut ir į bruklinišką Aido chorą, į niuarkišką Sietyną, ir visur kitur. Reikia tik išsijudint, reikia tik pasistengt.

"Chore nebesimato visos eilės gerų, smarkių, įgudusių dainininkių." Taip. Tai negerai. Ir dainininkių ir dainininkų, atsimetusių iš Aido, iš Sietyno ar kokio kito choro, yra tiek ir tiek... Dažnai juos stebi parengimuose, pramogose, koncertuose nuošaliai kur sėdint. O jiems vieta rampos šviesoj, ant pastolio.

Kai Bimba prabilo apie Sietyno chorą, dar labiau sujaudino mane jo pastabos. Teisingos, skaudžios pastabos . Puikiai, gražiai išlavintas choras, su gražiomis tradicijomis, su spalvingais daugelio metų pasirodymais. Ir taip dabar sumažėjo... Skaudu, nejauku, neramu. Nekartą kalbinau vieną kitą atsimetėlį sietynietį, raginau grįžt atgal į chorą. Visokių pasiteisinimu išgirsti. Kai kurie turį šiokio tokio pagrindo, bet dažniau neturi. Ot sau, kokios kvailos intrigutės, kokie pavyduliavimai, "asmeniškumai," vienas kito nepagerbimai arba ir įžeidimai... Ir, žiūrėk, nebeatsilanko į choro pratimus puiki, skambi sietynietė, geras, balsingas sietynietis — ir vienas, ir kitas, ir trečias.

Kieno nors netaktika, įžulumas, savimeila, pavydumas atstūmė choro narius. O naujų gaut nelengva, nors ir yra iš ko. Nenoriu čia viešai suminėt vardų pavardžių. Ir reikalo nėr. Patys gerai susipras, kad čia kalba eina kaip tik apie jį arba apie ją—buvusį sietynietį arba sietynietę.

Argi jau mes negalime pergalėt tūlų netaktingumų, negalime susivaldyt, — pakančiai, tolerantiškai, šiltai ir draugiškai ištiest kviečiamą ranką? Ažuot žvairakiavę, ar negalime geraširdiškai nusileist ir susitaikyt, kaip ir išpuola taikos ir pažangos mėgėjams.

Juk dabar netokie laikai, kad graižiotis ir spyriotis prieš vienas kitą, akivaizdoj visokių tų pašlemėkiškų ir niekšiškų užpuldinėjimų iš priešingųjų elementų pusės. Privalome tampriau suglaust pažangiąsias gretas — visi, kurie stojame už pažangą, saugumą ir taiką.

Praėjusį rudenį sietyniečiai padarė lyg ir "šurum burum." Padarė gražią, jaukią vakarienėlę. Sukvietė daugybę pirma buvusiųjų sietyniečių, taipgi ir tokių, kuriuos numanė padaryt naujais Sietyno nariais. Vaišinomės sau gražiai, kalbėjomės, raginom įstot į Sietyną... Ir pasėkoj —tuščios pastangos... Sietyniečių gretos nepadaugėjo... Kodėl ne? Susigaudyk tu žmogus, kad norėjai. Regis, buvo tas ir tas, ta ir ta numatyta į choro gretas, o, kaj reikia, nėr ir nėr. Ir nejauku ir neramu matyt taip aptirpusį garsųjį Sietyną, kurs andai net padebesiais lekiojo į tolimas kolonijas ir ten gastroliavo, o dabar kažkaip sparnus nuleido.

Karštą atsiliepimą padarė Bimba. Daugelis, labai daugelis jam pritaria, kaip ir aš. Visi mes kviečiame meno mėgėjus spiestis krūvon, ne džiūti nuošaliai, be naudos, be veiksmo.

O kaip malonu, kaip džiūgu, kaip pastebi vieną kitą pliusą! Mūsų miclosios Amelijos Jeskevičiūtės (Young) skardūs vokaliniai pasirodymai, pavieniui, solo ir kartu su Valteriu Franklinu! Tokių žvaigždžių ir žvaigždelių yra mūsų horizontuose. Privalome jas gražiai įvertinti, p a g u o d žiamai priimti ir draugiškai palaikyti. Taipgi ir šokių grupes ir grupeles, kaip kad brukliniškės Lietuvių Kalbos Mokyklėlės šokėjų grupę, Rūtos Gasparaitės (Bell) vadovybėj.

A. Bimba pajudino ir deklamavimų bei recitavimų klausimą. Aidiečių koncerte taip šauniai pasirodė Elenutė Brazauskienė, dar tebesanti čia viešnia net iš Hartfordo. **Bravo! bravissimo! bravo!** Deklamacijai taip daug yra dirvų! Bet kada ir bet kur, be niekur nieko, be didelių prisirengimų galima griebt ką ir padeklamuot. Ir nebūtinai iš atminties. Galima prasmingai, gražiai, be bukčiojimu perskaityt vieną kitą eilėraštį. Tik reikia su savim jį turėt — tai ir viskas.

Prieš keletą mėnesių taip darė mūsų daug kame gabioji Lelija Kavaliauskaitė. Dabar Bruklinas pasidžiaugė su Elenute Brazauskiene. O deklamatorių yra ir dar daugiau. Įsijudinkime su deklamacijomis! Tai nesunku, tai patogu, tai naudinga ir gražu!

Beje, o kur gi pasidėjo mūsų švelniabalsė Petronytė? Kažko nebesigirdi . O buvo ji taip gražiai užsirekomendavusi su savo tikrai maloniu, jaunučiu balsu, taip puikiai šalinytės išlavintu. Pasigendame Petronytės mūsų koncertuose. Gal ir čia koks nesusipratimas įvyko? Koks įsižeidimas bereikalingas? Maloni pažiūrėt ir maloni paklausyt — jaunutė dainininkė Petronytė visų išsiilgusiai laukiama ir gražiai įvertinama.

Prašalinė iš sąjungos progresyves unijas, CIO prezidentas Philip Murray, susisiekimų unijos viršininkas Joseph Curran dabar dedasi didžiais darbininkų judėjimo vienytojais. jie pasikvietė AFL ir tūlas nepriklausomas unijas į kai kuriuos komitetus bendrai veiklai.

Aš esu lygiateisis Lietuvos pilietis

Kaunas. — Mūsų, grįžusiųjų iš užsienio lietuvių gyvenimas vėl įgavo prasmę. Darbas teikia džiaugsmo. Miela gyventi Lietuvoje.

Kaip tik todėl, kad mes esame lygiateisiai piliečiai ir galime kurti savo ateitį taip kaip norime, mes visi kovo mėn. 12 d. eisime balsuoti už geriausius tarybinės liaudies sūnus ir dukras.

Aš vėl namuose, su šeima, nebeskurstu. O kuomet prisimenu savo "keliones," tikrai negaliu sau dovanoti: kurių galų aš trankiausi svetur.

Kuomet man įkyrėjo nedarbo mėnesiai ir suplėkę makaronai, aš nutariau grįžti į gimtąjį kraštą. Pats esu klaipėdietis, taigi, atvykęs į Lietuvą, drožiau tiesiai į pajūrį.

Čia manęs laukė liūdna žinia: žmona ir abu sūnūs, kurie, karo veiksmams vykstant taip pat pasitraukė iš Klaipėdos, dar nebuvo pasirodę. Niekas nežinojo, kur jie. Mūsų namelis su visa manta buvo sudegęs. Žodžiu, likau plikas kaip tilvikas.

Atrodė, kurgi bepasikelsi, žmogau. Kiek nusiraminęs, aš nuvykau į Kauną, stojau dirbti į Statybos trestą Nr. 2. Mano profesija — dažytojas.

Viena karta, man bedažant naujai pastatytą namą, tiesiog į darbovietę atvyko mano jaunesnysis sūnus. Kaip iš dangaus nukritęs!

Po šilto, šeimyniško pasisveikinimo sūnus pranešė: visa šeima iš Vokietijos grįžo į Klaipėdą. Sūnus, sužinojęs, kad aš Kaune, nuvyko manęs ieškoti. Liepiau jam atgabenti namiškius į Kauną.

Taip mes vėl atsidūrėme visi kartu: žmona, sūnus, na ir aš. Kai apie tai papasakojau Statybos tresto viršininkui, jis man paskyrė butą ką tik pastatytame moderniškame trijų aukštų name Ožeškienės gt. 2. Gavome dviejų kambarių butą su vonia, centriniu šildymu, kokliais išklota virtuve.

Iš pradžių nejautėme jokių trūkumų — mus buvo be galo apvaldęs susitikimo džiaugsmas. Paskui ėmėme dairytis — trūksta baldų, rūbų, namų apyvokos daiktų. Abu mano sūnūs taip pat stojo dirbti į Statybos trestą Nr. 2. Sudarėme Kojelių dažytojų brigadą — ją dabar žino visas Kaunas. Dirbome iš peties, kasdien įvykdydavome po 1,5—2 normas. Uždarbis didėjo: per mėnesį gaudavome po 2—2,5 tūkstančius rublių. Už gerą darbą mes dažnai gauname premijas. Taip kas mėnesį tūkstantį — pusantro dėjome į taupomąją kasą ir jau netrukus už sutaupas nusipirkome miegamojo kambario baldų, o dar po kurio laiko gražiai sutvarkėme ir valgomąji. Ėmėme gražiau rengtis, įsigijome išeiginių drabužių.

Mūsų naujas butas pasidarė jaukus ir teikė džiaugsmo kiekvienam iš mūsų.

Neseniai vyresnysis sūnus atidengė man vieną "paslaptį" — jis susirado merginą, nori ją vesti. Netrukus, tur būt, ateis ir kito sūnaus eilė. Ką daryti? Taip gražiai susitvarkius, nesinori skirtis. Tad visa šeima nutarėme: pasistatysime Žaliakalnyje nuosavą namą. Šiek tiek turime susitaupę, sklypą namui statyti valdžia skiria nemokamai, o statybinei medžiagai pirkti teikia ilgametę paskolą. Na, o mums statyba pigiau atsieis: nors ir dažytojai esame, bet mokame ir statyti. Esame trys vyrai, dar pasitelksime kokį meistrą, ir namas bematant išdygs. Jau turime namo projektą, per žiemą sutvarkėme sklypo ir paskolos reikalus, o netrukus atraitosime rankoves ir griebsimės darbo.

Beje, mūsų kaimynai — Juozo Jurgelaičio šeima, taip pat grįžusi į tėvynę. Ji vėl susikūrė savo židinį.

Gal Jūs norite plačiau apie gyvenimą Kaune sužinoti? Mielu noru parašysiu. Mano adresas: Kaunas, Ožeškienės gt. 2, bt. 1.

Jurgis Kojelis

Teisė į mokslą

Stalino vardo Maskvos automobilių gamyklos inžinieriaus Vasilijaus Paškino pasakojimas

—Aš gimiau ir užaugau valstiečių šeimoje, kaime, kuris yra netoli Riazanės miesto. Buržuazinėje — dvarininkiškoje santvarkoje gyvenimas kaime buvo be galo sunkus. Todėl žymi ligrevoliucinės Rusijos vargingiausių kaime gyventojų dalis dažnai išvykdavo į miestą uždarbiauti. Daugelio to pat kaimo valstiečių tarpe ir mano tėvas nuvyko į Maskvą ieškoti darbo. Čia jis vargais negalais įsitaisė vienoje gamykloje ir palaipsniui išmoko šaltkalvio amatą. Aukščiau pakilti jis jau negalėjo.

Visiškai kitaip susiklojo mano likimas, nes užaugau prie tarybų valdžios. Socialistinė santvarka likvidavo darbo žmonių išnaudojimą ir atvėrė neribotą erdvę darbininkų ir valstiečių kultūriniam — techniniam augimui. Prieš dvidešimt metų aš įstojau į gamybinę mokyklą prie Maskvos Stalino vardo automobilių gamyklos. Jau po dvejų metų, baigus mokymąsi, mane paskyrė į modeliavimo cechą ir iš karto pradėjau dirbti šaltkalviu. Tuo tarpu kapitalizmo sąlygomis toks paauglys ilgus metus turi būti nuolat varinėjamas ir pameistrio padėtyje, prieš jam pradedant dirbti kaip pilnateisis kvalifikuotas darbininkas.

Gamykloje aš dirbau labai uoliai ir atidžiai, ir netrukus pasiekiau pastebimą pažangą. Mūsų cecho vadovai ir darbo draugai rekomendavo man toliau tęsti mokslą. Aš ir pats to siekiau. Netrukus įstojau į darbininkų fakultetą ir sėkmingai jį baigiau, nenutraukdamas darbo cече. Tai dar labiau pakėlė mano norą mokytis. Ir štai, neilgai prieš prasidėjus antrajam pasauliniam karui, aš įstojau į Baumano vardo Neakivaizdinį Metalurgijos Pramonės Institutą. Ir jei ne karas, aš seniai būčiau jį baigęs. Bet šiuo rūsčiu laiku kiekvienam iš mūsų teko taip įtemptai dirbti gamykloje, kad aš laikinai palikau užsiėmimus institute. Tačiau kaip tiktai šalis grįžo prie taikaus darbo, aš vėl pradėjau mokytis ir šiemet sėkmingai baigiau institutą ir tapau inžinieriumi. O tokių darbininkų kaip aš, šis institutas kas metai išleidžia dešimtimis.

Dirbti ir kartu mokytis pas mus gali kiekvienas, tik kad noro būtų. Tam valstybė sukūrė pačias palankiausias sąlygas ir padarė aukštąjį mokslą prieinamu bet kuriam darbininkui. Mūsų gamykloje darbininkams — neakivaizdiniams studentams netenka net gaišti kelionei į institutą, nes instituto filialas yra įsteigtas betarpiškai pačioje įmonėje. Jo dispozicijoje gausingos gamyklinio mokomojo kombinato auditorijos. Keturis kartus savaitėje po darbo neakivaizdiniai studentai susirenka čionai į paskaitas, kurias jiems skaito geriausieji sostinės profesoriai. Institutas taip pat savo iniciatyva aprūpina neakivaizdinius studentus visomis reikalingomis mokslo priemonėmis. Studentams visada atdaros durys gamyklos technikinės bibliotekos, kuri yra viena iš geriausių mieste. Be to mūsų gamyklos Kultūros Rūmuose veikia šalies didžiausiosios Lenino vardo Valstybinės Viešosios Bibliotekos filialas.

Neakivaizdiniai studentai gauna gamykloje dideles lengvatas. Pavyzdžiui, du kartus į metus jie gauna papildomų dešimt dienų atostogų egzaminams ir įskaitoms laikyti. Be to, jiems pridera dar keturių mėnesių atostogos baigiamajam diplominiam darbui ruošti.

Dar didesnę pagalbą mokymosi metais man teikė darbo draugai. Jie noriai man padėdavo mano užsiėmimuose. Mūsų inžinieriai laikė savo pareiga paaiškinti man bet kurį klausimą, kilusį mokymosi eigoje. Cecho kolektyvas nuoširdžiai **džiaugėsi** dėl mano pažangos **moksle.** Kuomet aš baigiau institutą, mūsų specialistai karštai sveikino mano įstojimą į inžinierių šeimą.

Tarybų Sąjungoje nėra bedarbių darbininkų ir specialistų. Man neteko galvoti, kaip aš pritaikysiu įsigytas žinias. Jau seniai prieš baigiant institutą, mane iškėlė į didelį atsakingą darbą. Jau dvejus metus aš dirbu mūsų modeliavimo cecho viršininko pavaduotoju, ceche, kuriame aš pradėjau savo darbinį gyvenimą šaltkalviu.

Mano likimas nėra išimtis. Dešimtys ir šimtai mūsų gamyklos žmonių, lygiai kaip aš, atėję į gamybą paprastais darbinin-

(Tąsa 4-me pusl.)

Į NEW JERSEY LIETUVIŲ VISUOMENĘ

Gerbiamieji, manau, kad jau visi žinote, jog LLD 2-ros Apskrities piknikas jau čia pat — gegužės 14 d., Liberty Parke, Linden, N. J.

Visi atsimename, kad praeitais metais mūsų piknikai buvo labai menki, o jie buvo menki todėl, kad ypatingai mūsų steito ir visos apylinkės pažangioji visuomenė permažai rėmė praeitus savo piknikus.

Taigi šiame piknike, susimildami, dalyvaukite visi, kad tuomi pataisytume savo apsileidimus praeityj. Ypatingai prašomi būti šiame piknike visi jaunuoliai, nes bus puiki muzika, kuriai grojant galėsite smagiai pasišokti. Taip pat bus puiki dainų ir kalbų programa.

Beje, tie, kurie turite tikietų knygeles bei bilietukus, pasistenkite kuogreičiausiai juos išparduoti, o pinigus ir bilietukų galiukus grąžinkite tiems, nuo kurių juos paėmėte. Taip pat įžangos bilietus, manau, visos kuopos jau gavote, tai stenkitės juos visus išparduoti bei išpirkti, nes pinigai lieka kuopų iždams.

V. Ž..

NEW HAVEN, CONN. - BUS VAIDINAMA

Rojaus Mizaros Trijų Veiksmų Pjesė

"NESUSIPRATIMAS"

Rengia LDS 16-ta kuopa

"Vakar, valydama kambarius, aš netikėtai užkliuvau, va, ant šito. 'Kas viduje?' klausiau savęs. Neiškenčiau ir atidariau. Štai kas!.. Prašau pažiūrėti, kurie norite..."
(Šiurpu nukrečianti scena iš pjesės "Nesusipratimas."

Suvaidins: BROOKLYNO LIETUVIŲ LIAUDIES TEATRAS

Režisierius JONAS VALENTIS

Sekmadienį, Balandžio 30 April, 1950

LIETUVIŲ BENDROVĖS SVETAINĖJE

243 N. Front Street — New Haven, Conn.

Vaidinimas prasidės 3:30 val. po pietų

Po vaidinimo bus šokiai prie geros muzikos. — Įžanga 75c asmeniui, taksai įskaityti

KALVIO IGNOTO TEISYBĖ

3-21-50

APYSAKA

—29—

Parašė A. GUDAITIS—GUZEVIČIUS

(Tąsa)

Taikingas, amžių amžiais į kaimo buitį įsiaudęs tas nuolatinis gaidžių "pasitikrinimas" Deksniui buvo mielas, artimas, naminis daiktas. Būdamas iš ryto pačios geriausios nuotaikos, jis galėjo kalbinti gaidį, katę, savo Derešių, ožką, net kiekvieną negyvą daiktą. Labai nieko liežuvis pasidžiaugti, kad Ignotas išvyko: "Tikriausiai jau už Dvinsko!" O jau pats Dvinskas atrodė Deksniui lyg visiškai saugi, vokiečių neliečiama vieta:

"Nebepačiups Ignasiaus! Nebepačiups! — galvojo jis, vaizduodamasis, kaip nustebins Varkalienę, užsimindamas apie vakarykščią savo kelionę tik vienu kitu žodelyčiu: — Daug negaliu sakyt, ale būkit ramūs!... Ignasius gerai stovi dabar!..."

Aišku, apie mokytojo siuntinį, apie Kirstukienę ir Dvinską, — jis nepapasakos nieko! Tik šiaip numes žodelį, kitą apie Ignasių, kad apsiramintų nemiegai...

Su tuo kėslu ir užsuko Varkalių kieman jis anksti rytą, kuo anksčiausiai, dar tik eidamas į darbą pas Laužadį. Varkalienės dar nė krosnis nebuvo iškūrenta.

— Na, tai, Varkalien, dėkavok dievui: gyvas, sveikas tavasai! Niekas dabar jo nepasieks: toli! — jis numojo ranka į rytus ir nutilo.

Varkalienė ėmė jį klausinėti:

— Kurgi matei? Kada?

— Kur mačiau, ten mačiau... Čia kitas reikalas... Toli jisai, greit nepargrįš! — atrėmė jis klausimus ir norėjo jau išeiti, bet tai nebuvo lengvas daiktas: Varkalienė kibo jam į skvernus, pasisodino užstalėn ir prisėdus traukė iš jo žodį po žodžio tol, kol Deksnys išdėjo viską, — ir kada išvažiavo Ignotas, ir kaip, ir su kuo, ir kas jį išvežė...

— Ak, tai šitaip! Jokimienė gyvanašlė?... Jaugi seniai buvo girdėt, ale vis netikėjau!... O, matai, kas čia daros!... Namo negali nė pasrodyt, o tenai gali!... Vadinas, su Kirstukiene, su ta gyvanašle!..

Deksnys nebeprisiminė, kaip jis tada ištrūko iš tų namų...

* * *

Varkalienė po to nebemiegojo naktimis, vis svarstydama, ar besugrįš jos Ignotas pas ją, ar taip, "nė akių neparodęs, ir nudums į pasviečius su sava paukštele!..."

Dvi paras ji taip pasikamavo ir nutarė pasiteirauti Obeliuose pas seserėčią: "Bernadinienė vis sužinos ką!... Kaip taip? "Greit nepargrįš?" Ar nėra jam ko pargrįžt? Ar ne jo čia pati, vaikai? Visą karę po pasviečius blaškės, o dabar visai jau nebepargrįš, ir gana?... Negi viena diena krūvoj pragyventa? Negi nieko nebūta?..." Jai atrodė, kad dar tik vakar jie abu stovėjo prie kalvės po didžiuoju klevu, pečius surėmę, juokdamiesi iš besikapstančių atšlaimėlyje savo vaikų... Prisiminus tai, jai tik ašaros tryško iš akių.

"Žinia, kietas žmogus buvo Ignasius. Karingas: jam nei pono, nei bažnyčios... Cicilikų davatkinu ji pravardžiavo, bet žmogus jis buvo teisingas, ir niekas jo negalėjo paženminti; nepapeikiamai gyveno Ignasius... Kas gi jam dabar užėjo?... Nejaugi persivertęs būtų?... Sakė! Jau kiek kartų sakė, kad Pakriauny pas tą gyvanašlę prisilaiko, o vis netikėjau... Ogi dabar — nė akių neparodęs, su ta boba — į pasviečius! Dieve, mylėk! Nejau nebepamatysiu daugiau!..."

Visu keliu į miestelį ji ašarojo ir murmėjo progarsiu...

Špitolė buvo gana varginga ir grūste prigrūsta žemesniųjų klebono bendrininkų: čia pat gyveno ir vargonininkas, ir zakristijonas, ir varpininkas, ir net klebonijos vagorius. Keturios šeimos spaudėsi ir niovėsi, kaip katės viename maiše, bet iš namų šiukšlių laukan nenešė.

Ak, už jokius pinigus neitų tokian gyveniman Varkalienė: šnypščia ir šnypščia tos špitolninkės nuo pat ryto ligi vėlaus vakaro, skundžias, ir skundžias riejas ir riejas, viena kitos nuodėmes beskaičiuodamos. Nors ir karščiausiai tikėjo Varkalienė, bet nemėgo tų apsimetėlių šventuolėlių ir tik labai retai, didelio reikalo verčiama, užsukdavo pas seserėčią.

Suspausta širdimi peržengė ji špitolės slenkstį. Tik tuo aukštu slenksčiu ir dideliu prieangiu su trim iš ridulių sudėtais laiptais tesiskyrė tas parapinis trobesys nuo paprasto kaimiško namo. Ir priemenė buvo pritrypta, ir vandens prilaistyta. Ir gryčios buvo prirūgusios, ir sienos aprūkę.

Pagarbinusi, Varkalienė pasidairė į gausius šventųjų paveikslus, iškabinėtus sienose, ir atsisėdo atokiau nuo stalo. Grundalienei, matyti, jos atvykimas nebuvo keistas. Ji nei apsidžiaugė, nei nusistebėjo: tyli sau ir laukia, iki viešnia pasisakys, kas ją atvijo.

Ir teko jai pasakyti, kaip nugirstą gandą, kad Ignotas lyg ir išvažiavęs esąs, lyg ir matytas jis apie Obelius... O seserėčia vis dar tylėjo, įtartinu abejingumu lūkuriuodama kažin ko, lyg ir rinkdamasi patogiausią ir tinkamiausią progą įgilti. Pagaliau Varkalienė nebeištvėrė:

— Ak, viešpatie, susimylėk! Ko gi tu tyli? Ar turi gi tu sąžinę? Ko tu man širdį draskai?

Seserėčia nesusijaudino. Dar patylėjo, šnairai žvilgterėjo į viešnią ir beveik vienom lūpom, beveik be garso pasakė:

— A ką gi aš žinau? Galgi jūs pasimetę...

Nerasdama žodžių apsiginti, Ignoto žmona apstulbusi žiūrėjo į seserėčią, o ta tokiu pat balsu dar pridėjo:

— Nagi, Ignasius, ag, tik per žmones ir eidavo... Kas jį supaisys... Ar jam pirmas kartas...

— Ką tu šneki? Ką šneki? Ar tu iš proto eini?

— Tai jau, kažna kas čia išprotėjo!... Ta boba per sena, tai sau jaunesnę, šmaikštesnę... Dabar tokie čėsai, — pačias, kaip čigonai kumeles, maino.

Pakankamai prikankinusi Varkalienę tokiais užminimais, seserėčia pagaliau nusimetė abejingumo skraistę ir aiškiai pasakė:

— Taip, teisybė, matė Ignasių Antanašėj. Puikiausiai apsirėdęs, su Kirstukiene gyvanašle apsikabinęs važiuoja sau. Girdėt, kad išvažiavo Rygon ir nebepargrįš.

Varkalienė dar spyrėsi, kad netiesa: kurgi jis važiuos, kad jį visur vokiečiai gaudo, — už jo galvą tūkstančiai paskirti! Bet seserėčia jai tuojau įrodė, kad tūkstančiai už visus bėglius paskirti, kad niekas jo vieno taip labai negaudąs.

— Parmazonui, bedieviui dabar tik siaust, tik paleistuvaut!... Nei aš jo žiūrėč tokio, nei ką! Išleisč Karusę už gero vyro ir išeič iš namų! — Grundalienė jau nebepaisė žodžių: — Tegu sau trankos!...

— Ar matei gi, kad trankos? — su didžiu sopuliu, per jėgą besulaikydama ašaras, dejavo Varkalienė.

—Dar, lyg nežinodama, klaus! — suprunkštė jai į akis Grundalienė. — Eik gi, Barnadino pasklausk! Visi šneka, visi mato, tik tu viena nematai!

— Visi ant jo šunis karia... Ar sunku pameluoti! — spyrėsi netikėdama Varkalienė, o seserėčia vis kaitino, vis varė savo:

— Kaipgi taip? Miškan išdūmė. Pareit namo baisu: pagaus! A kolgi Pakriaunio dvare nebaisu pas tą gyvanašlę Jokimienę pernakvot? Kvaila tu, kvaila avelė! — Nematei! Nesupratai! O dabar ką darysi? Prisiviliojo ta parmazonė jį! Nagi, viešpatie, — dvaro merga! "Silkė dangun neinves!" — Va, kur ta silkė invedė!

Nuleidusi rankas, Varkalienė vos bepajėgė spirtis:

— Ką tu pataroji? Ką tu pataroji? Bijok dievo!

Jai rodėsi, kad ta vienintelė jos gyvenimo atrama nyksta. Viskas griūva, viskas gęsta, temsta akyse. Ir, klausydamasi nuodijančių sąmonę žodžių, ji vos vos laikėsi, kad nesusmuktų čia pat šalia stalo, ant purvinos aslos.

(Bus Daugiau)

Malonūs Įspūdžiai Aplankius Detroitą

Balandžio 16 dieną pasitaikė gera proga atlankyti mano "antrąją gimtinę" Detroitą. Ta proga — Chicagos Lietuvių Liaudies Teatro gastrolės su Rojaus Mizaros naujuoju teatro veikalu "Nesusipratimas."

Laike perstatymo ir vėliau kalbėjausi su daugeliu detroitiečių. Visi mano pažįstami ir brangūs draugai. Veikalas ir aktoriai visiems patiko. Na, ir nenorėdamas turiu pripažinti, kad chicagiečiai Liaudies Teatro mėgėjai savo pareigas atliko tikrai profesionališkai.

Nuvykęs su būriu chicagiečių šeštadienio vakare ir sutikęs diktą būrį senų pažįstamų pas draugus Petrą ir Marytę Smalsčius užtikrinau juos, kad liaudiečiai teatrininkai gerai atsirekomenduos, ir nesuklydau.

"Nesusipratimą" statė tie patys mėgėjai - artistai, ką davė premierą Chicagoje — apart jaunuolio Binkio. Jam tą dieną reikėjo dalyvauti Milwaukėje su Club Metros, tad jo rolę atliko Vytautas Judzentavičius.

Laike perstatymo ir vėliau teko kalbėtis su daugeliu lietuvių meno mėgėjų. Visų nuomonė buvo panaši. Paminėsiu tik Dr. Palevičiaus, tai tipiškas detroitiečių pareiškimas:

"Veikalas 'Nesusipratimas' daug daugiau reiškia, negu visas ciklius prakalbų, kad ir geriausių kalbėtojų. Kaip veidrodyje atvaizduoja dabartinę padėtį: naujų 'imigrantų' antplūdį ir jų pažiūras."

Gyvenau Detroite gal netoli 20 metų. Buvusioji "Lietuvių Svetainė" (dabar perėjusi į progresyvių ispanų rankas) buvo sausakimšai užsipildžiusi publika. Dar prieš uždangai pasikeliant parengimo komitetas pastebėjo, jog kedžių toli gražu neužteks. Mačiau, kaip draugai Andrulis, Nausėdai, Aranauskas ir kiti vilko kedes iš apatinės salės. Bet daugeliui visgi neteko prisėsti. Visais pasieniais buvo pilna stovinčių.

Na, ir tą skaitlingą publiką chicagiečiai teatro meno mėgėjai nesuvylė. Iš patyrimo žinau, ir keliolika senų pažįstamų patvirtino, jog po chicagiečių pastatymo "Nesusipratimo" Detroite ir apylinkėj ilgai, ilgai dar apie tą veikalą prisimins ir kalbės visi mačiusieji.

Kurių Pasigedau

Nenorėčiau tvirtinti, kad visus pažįstamus mačiau šioj didelėj iškilmėj, bet... pasigedau, o labai norėjau pasimatyti su senais frentais: Jono ir Stasio Butkų šeimom, Kišonu, Masiu. Nežinau, gal į juos paveikė "dipukai," kurie, remiami vietos fašistinių elementų, tą pačią dieną turėjo koncertą ir kokį tai parengimą kitoje salėje. Progresyviams "dipukai" nei kiek nepakenkė. O kurie progresyvių nedalyvavo perstatyme naujo ir puikaus veikalo —patys sau nuostolį pasidarė.

Detroitiečių Svetingumas

Per virš dvidešimt metų dalyvaujant visuomeniškoje veikloje teko daug patirti "ir šilto ir šalto." Kas liečia svetingumą, detroitiečiams bene priklauso pirmoji vieta. Kaip jie maloniai sutiko būrį chicagiečių menininkų ir svečių, kaip draugiškai priėmė juos nakvynėn ir vaišino, tai nei senovės žemaičiai nesigėdytų. Virš dvidešimts chicagiečių ne tik buvo aprūpinti nakvynėm, bet pavaišinti ir pamylėti, kaip mylimiausi svečiai.

Aukštai įvertinu speciales privilegijas, kurias man, kaipo buvusiam detroitiečiui, suteikė parengimo komisija. Leido pratarti viešai laike perstatymo pertraukos kelis žodžius į visą publiką. Priminiau, jog tik progresyviai lietuviai išeivijoje tegali nuveikti tokius darbus kultūros ir meno srityje. Tik mes pasimainome meno talentais ir puoselėjame lietuvių liaudies meną. Grupė chicagiečių pagastroliuoja savo apylinkėje, detroitiečiai panašiai daro savoj "teritorijoj." Rytuose, Naujojoje Anglijoje —tas pat. O visus liaudies meno mėgėjus riša bendra nacionalė organizacija: **Lietuvių Meno Sąjunga.** Ši organizacija pradėjo leisti mėnesinį organą liaudies meno mėgėjams: **"Liaudies Menas."** Po programos gauta nemažai prenumeratų menininkų žurnalui ne tik iš detroitiečių, bet iš Grand Rapids ir net Kanados.

Svarbiausias Tikslas

Bet svarbiausias mano tikslas buvo pabrėžti, jog už trijų savaičių Chicagoje įvyksta jubiliejinis 30-ties metų sukakties "Vilnies" Bendrovės dalininkų suvažiavimas. Žinau, detroitiečiai asmeniškai užtikrino mane, jog suvažiavime jie dalyvaus skaitlingiau, negu bile kada pirmiau. Bet negalima tikėtis, kad visi "Vilnies" Bendrovės dalininkai (kurių Detroite yra šimtai) galėtų atvykti. Bet kiekvienas jų dalyvaus ne tik dvasiniai, bet ir materialiai.

Gaila, kad į trumpą laiką nebuvo galimybės kiekvieną pamatyti, pasisveikinti ir pasikalbėti asmeniškai. Bet, į porą valandų po programo, su talka nuoširdžių vilniečių Uršulės Palevičienės, Marcelės Janulienės ir Juozo Gugo, "Vilnies" Bendrovės suvažiavimo sveikinimui sukelta virš $250 (daugiausiai pasidarbavo drg. Palevičienė). Bet to negana: Hamtarmckiečių LLD 188-tos kuopos veikėjas Gustaitis ir kiti užtikrino, jog iš East Detroito suvažiavime dalyvaus ne tik skaitlinga delegacija, bet ir ne tuščiomis— bus mažiausiai šimtinė. Tas pat galima pasakyti apie abi LDS kuopas, klubą, buvusią laisvamanių kuopą ir kitus.

Taigi, kaipo geriausiai pažįstantis Detroito lietuvius, užtikrinu, kad "Vilnies" Bendrovės suvažiavime gegužės 7-tą dieną progresyviai Detroito lietuviai pasirodys, kaip niekados pirmiau. Iki suvažiavimo dar pusantros savaitės.

"Dipukai"

Vietiniai klerikalai ir kitokios mosties kryžiuočiai šio parengimo nedrįso ardyti. Bet jie manė užkenksią surengdami tą pačią dieną "koncertą" kitoje salėje. Nežinau, kaip jiems pasisekė, bet progresyvių parengime teko asmeniškai kalbėtis su keliais "dipukais."

Jie dalyvavo pažangiečių parengime, pamatė perstatymą dramos, atvaizduojančios jų pačių stovį šiandien — ir pareiškė pilną pasitenkinimą. Jie, tai yra, "dipukai," kaip ir mes, žino, jog yra dvejopos rūšies "naujakuriai." Veikale "Nesusipratimas" tas labai vaizdžiai perstatyta. Keli jų pasipirko literatūros, ką tik gautos iš Lietuvos — Cvirkos, Venclovo, Valsiūnienės, Korsakienės, kitų naujausius leidinius. Kitiems literatūros "užfundijo" jų globėjai, amerikiečiai pažangieji lietuviai, kurie čia juos atsikvietė.

Iki kito malonaus pasimatymo, draugai detroitiečiai.

L. Jonikas.

Naujas Klubas

KURŠĖNAI, kovo 12 d. — Kruopių miestelyje užbaigta naujo klubo statyba. Klubo patalpos erdvios ir šviesios, gražiai įrengtos. Statybos darbuose gyvai talkininkavo miestelio gyventojai, taip pat ir apylinkės kolūkiečiai.

Klubo statyba buvo užbaigta anksčiau numatyto laiko. **B. Abromonis.**

WORCESTER, MASS.

PRITRŪKO LAIKRAŠČIŲ; DIPUKAI

Už balandžio 22 d. vietos smetonininkų ir kryžiokų organo reporteris Krasnickas praneša "baisią" žinią, kad mūsų miestas, kuris turi 200,000 gyventojų, buvo "atskirtas nuo pasaulio." Visuose laikraščių pardavinėjimo punktuose nebuvo galima gauti laikraščių. Jis tauškia, būk Worcesterio pažangūs lietuviai, kaip jis rašo, "Stalino garbintojai supirko visus laikraščius."

Jis pateikė tą "baisią žinią," kad būk tai atsitikę proga Gintarų žemės radijo koncerto, kuris įvyko So. Bostone. Kaip žinome, prie koncerto svetainės durų dipukai ir kiti kryžiokai buvo suorganizavę begėdišką pikietą, į kurį jie iš plačios Massachusetts valstijos suvežė savišikius. Ten buvo Smetonos bernai, kurie smaugė Lietuvos žmones ir Hitlerio tarnai, kurie aklai hitlerininkams tarnavo žudyme Lietuvos gyventojų.

Balandžio 16 dieną buvo surengtas koncertas palaikymui Gintarų žemės radijo pusvalandžio. Tai kultūrinės įstaigos parengimas. Bet ir čia kryžiokai dėjo pastangas, kad pakenkti šiam parengimui. Atvykę žmonės prie svetainės nusistebėjo, matydami kryžiokus su bjauriomis "sainomis" ir chuliganiškai staugiančius ant publikos. Iš jų burnų veržėsi bjaurūs keiksmai ir šūkiai, kurie neleistini spaudoj minėti...

Kultūriška publika ignoravo tuos laukinius ir ėjo į svetainę masiniai. Kryžiokai dalino bjauraus turinio ir lapelius, bet dauguma iš publikos atsisakė juos priimti. Tada tūli iš jų pradėjo tuos lapelius gniužtėmis mesti į svetainę. Mačiau, kaip policininkas vieną smetonininką privertė juos surinkti, kad tako neterštų. Smetonininkas atsiklaupęs piktai urgzdamas rinko lapelius, o policininkas su buože stovėjo ir reikalavo, kad jis atliktų tą.

Worcesterietei Helen Gurskis einant į svetainę vienas kryžiokas puolė ir pradėjo draskyti sijoną. Ir jeigu ne tuč-tuojau būtų pribuvęs policininkas, tai smetonininkas jai visai rūbus būtų nudraskęs. Štai koki galvijai cina į pikietus! Mat, jie Lietuvoj pratę Hitlerio laikais nuogai išrengti savo aukas, pirm jas žudant.

Po to policija, matydama, kad kryžiokai elgiasi chuliganiškai, nuvarė juos nuo šaligatvio į gatvės vidurį, kad jie negalėtų pasiekti kultūriškos publikos. Dipukai buvo matomi iš įvairių miestų. Mat, padoresni neina, tai pikietų organizatoriai turi tas padugnes, kurios jų klauso, rinkti iš daugelio miestų ir suvežti į vieną vietą, o paskui šaukia, kad būk to miesto "lietuviai pikietavo."

Kaip visur, taip ir pas mus yra dipukų tokių, su kuriais tenka pasikalbėti, kaip su kultūriškais žmonėmis. Pasirodo, kad dipukai, kurie neprasikaltę Lietuvoj, tai ir čia pikietuose nedalyvauja ir jaučiasi, kad pikietininkai daro gėdą jiems visiems. Pikietus organizuoja seni Amerikoj gyvenanti reakcininkai, pas kuriuos dipukų yra atvykusių. Tie reakcininkai tūlus dipukus po prievarta išvaro į pikietus.

Worcesteryj LLD 11 ir 155 kuopos bendrai, kovo 26 d., rengė Lietuvių Literatūros Draugijos 35-kių metų jubiliejaus paminėjimui bankietą. Vietos kryžiokai suorganizavo pikietą. Į jį buvo įtraukta arba dalis net išvaryta dipukų. Štai, mes, seniai Amerikoj gyvenanti lietuviai, šios šalies piliečiai, mokame taksus, už tuos pinigus dipukai buvo atvežti į Ameriką, ir jie mus puola - pikietuoja!

Tiesa, čia pikietininkai fiziškai nepuolė, bet tūlį iš jų rodė ilgus liežuvius, o jų priimtoje rezoliucijoje apšmeižė net patriotines organizacijas. Viena iš publikos sakė, kad matė dipukę, apsirengusią jos dovanota suknele ir dipukė tai ypatai rodė liežuvį. Ar tai gražu?

Tarpe dipukų yra gerų ir blogų, biednų ir turtingų. Vienas dipukas klausinėja, kur jis galėtų amerikoniškus popierinius pinigus iškeisti į auksą; mat, jis popieriniais pinigais nepasitiki.

Pas mus, kaip ir kitur, siaučia bedarbė. Yra apie 18,000 bedarbių, kurie negali gauti jokio darbo. Bet pasirodo, kad dipukams darbai lengvai suteikiami. Tas kelia tarpe senų Amerikos gyventojų nusistatymą prieš dipukus, kad jie atima darbus. Daugelis amerikiečių neteko savo sūnų kare. Tūli sako, kad gali būti, jog jų vaikus šie dipukai užmušė, o dabar atvykę į Ameriką atima darbus.

Suprantama, taip atsinešti į karo aukas, tuos dipukus, kurie karo audrų išblokšti iš jų tėvynės, kurie nėjo su hitlerininkais, kurie Amerikoje neina į pikietus, nepuola priešingos minties piliečių — nepridera.

Dipukai yra žmonės, jiems taip pat reikia apsirengti, valgyti, buto gyventi. Bet supraskime, kad bendram dipukų reikalui kenkia tie, kurie chuliganiškai elgiasi, kurie puola kultūriškų organizacijų parengimus ir publiką.

Todėl pačių dipukų pareiga atsirubežiuoti nuo hitlerininkų ir smetonininkų. Neklausyti jų ir Amerikoj gyvenančių reakcininkų. Susipažinti su šios šalies istorija, Konstitucija, žmonių pareigomis, stoti į darbo unijas ir kitas kultūriškas organizacijas ir kartu su Amerikos liaudimi veikti žmonijos gerovei.

Dzūkų Dėdė.

Teisė į mokslą

(Tąsa nuo 3 pusl.)

kais, tapo inžinieriais. Institute, kurį aš baigiau, dabar mokosi daugelis mūsų cecho darbininkų. Netrukus gaus inžinierių diplomus buvęs frezuotojas Aleksandras Goriačevas, buvęs modelininkas Velednickis ir daugelis kitų.

Mokymasis institute negalėjo trukdyti man atlikti ceche didelį gamybinį darbą. Jis nepakeitė nei mano įpročių, nei mano gyvenimo būdo. Nepaisant rimto apkrovimo, aš per visus studentavimo metus dažnai lankydavau Kultūros Rūmus, teatrus, kiną, muziejus. Aš labai mėgstu medžioklę, ir todėl kiekvieną sekmadienį nuvykstu į Pamaskvio miškus. Iš mažens mane traukė sportas. Aš ir dabar sportuoju, dažnai atlikdamas savo motociklu dideles išvykas už miesto.

TSR Sąjungos Konstitucijoje auksinėmis raidėmis įrašyta teisė į mokslą. Bet kurios tarybinės šeimos pavyzdyje mes galime pailiustruoti, kaip plačiai toji teisė įgyvendinama TSR Sąjungoje. Milžiniškas švietimo užmojis Tarybų Sąjungoje užtikrina visapusišką žmonių kultūros augimą ir priartina komunizmo didžiojo uždavinio išsprendimą — likviduoti skirtumą tarp protinio ir fizinio darbo.

RUMFORD, ME.

Netekome dviejų brangių draugų kelių dienų laikotarpyje. Balandžio 15 d. mirė Pranas Pakštys, išsirgęs apie porą mėnesių Rumfordo ligoninėj. Palaidotas balandžio 17 d., lietuvių kapinėse. Nors buvo darbo diena, žmonių susirinko didelis būrelis atiduoti paskutinį patarnavimą mylimam brangiam draugui.

Karstą puošė daugybė gėlių nuo giminių ir draugų, taipgi nuo draugysčių, kur velionis priguljo per daugelį metų, nuo L. Darbininkų Susivienijimo 28 kuopos, nuo LLD 34 kp. ir Lietuvių Piliečių Klubo.

Velionis buvo gimęs Lietuvoj, Kauno rėdybos, Šiaulių apskrities, Maželių sodžiuje.

Paliko nuliūdime moterį Malviną ir podukrą Mrs. Deraspe. Buvo visų mylimas ir nuoširdus rėmėjas darbininkiškų reikalų. Buvo Laisvės skaitytojas per daugelį metų. Mirė sulaukęs 68 metų amžiaus.

Mirė antras mūsų brangus draugas ir veikėjas Stanislovas Jankauskis. Balandžio 19 d. parvažiavo ant pietų ir sukrito prie savo stubos laiptų. Greitai buvo įneštas stubon, pašauktas daktaras ir ambulansas, bet bevežant į ligoninę numirė širdies sustojimu. Palaidotas laisvai, lietuvių kapinėse, balandžio 22 d., 2 val. po pietų. Paliko nuliūdime žmoną Marijoną Jankauskienę ir sūnų Petrą, kuris gyvena Gloversville, N. Y. Buvo vedęs antrą pačią. Pirmoji, Magdalena, buvo mirus daug metų atgal. Antrosios žmonos vyras irgi buvo miręs. Ji turėjo sūnų Williamą Kuras ir dukterį Josie Wilson. Visi paliko dideliame nuliūdime.

Velionis Jankauskis buvo gimęs Lietuvoj, Šiaulių apskrityje, netoli Raudėnų miestelio, Giriininkų sodžiuje. Mirė 66 metų amžiaus.

S. Jankauskis buvo laisvų pažiūrų, visur rėmė darbo klasės reikalus, su darbu ir aukomis buvo pirmutinis. Su visais gražiai sugyveno ir buvo linksmo būdo žmogus. Niekados jo nepamirš Rumfordo darbo klasės žmonės. Jo darbai pasiliks amžinai.

Buvo narys LDS 28 kuopos ir pirmininkavo per daugelį metų. Buvo narys Lietuvių Piliečių Klubo ir jo pirmininku iki mirties. Buvo LDLD 34 kp. narys ir Lietuvių Kapinių pirmininkas per daugelį metų ir Maine State Elks Ass., Rumforde. Buvo Laisvės skaitytojas.

Nors buvo darbo diena, bet žmonių susirinko daugybė atiduot pagarbą mylimam draugui. Kvietkų nuo giminių ir draugų buvo daugybė, taipgi nuo LDS 28 kp., LDLD 34 kp., ir Lietuvių Piliečių Klubo. Tur būt seniai esame turėję tiek daug palydovų.

Ilsėkitės amžinai, brangūs draugai Pranai ir Stanislovai, o mes likę jūsų darbų niekados neužmiršime. Begailestinga mirtis išplėšė iš mūsų darbščius ir mylimus draugus be laiko. Abudu dar ilgai galėjo gyventi ir darbuotis dėl žmonijos labo.

M. G.

★

Nedėlioj, balandžio 30 dieną, 12:30 val. po pietų, įvyks susirinkimas LDS 28-tos kuopos. Turime balsavimo blankas iš centro. O po susirinkimo turėsime daktaro Jono Kaškiaučiaus paskaitą "Tie Mūsų Viduriai." Labai įdomi dėl sveikatos palaikymo. Visus kviečiame atsilankyti, net ir tuos, kurie neprikausot prie LDS. Būkite 2 val. po pietų. Turėsime sandvičių ir kavos. Turėsime progą prisiminti mūsų draugus, kurių netekome per vieną savaitę.

M. Gružinskienė.
LDS Pirm.

Cleveland, Ohio

NORI SUARDYT PROGRESYVIŲ ŠEIMĄ

Iš Washingtono Imigracijos Skyriaus atėjo įsakymas David Balintui rengtis apleisti šalį, moterį ir dvi dukteris, kurios čionai gimę. Balint yra deportuojamas Lenkijon, o iš ten jis patsai turės vykti savo gimtinėn Vengrijon.

Imigracijos pareigūnas Floyd E. Ault davė **tris dienas** Balintui padavimui apeliacijos Imigracijos Apeliacijos Tarybai. Balintui įsakyta apleisti savo šeimą ir Clevelandą balandžio 17 d.

David Balint, kovingas plieno darbininkas, buvo išstumtas iš CIO Steelworkers lokalo 1666 prezidentystės 1943 m. už tai, būk jis yra buvęs Komunistų Partijos narių. Jis norėjo seniai įsipilietinti, bet io įsipilietinimas buvo sunaikintas, kai United Steel Corporation jis pasidarė pavojingas ir pastaroji negalėjo jo vadovaujamos unijos sudaužyti.

Balinto brolis taipgi buvo paskirtas deportacijai ir apie du metai atgal jis čionai mirė nesulaukęs deportavimo dienos.

Broliai Balintai abu buvo veiklūs ir kovingi vyrai ir jie yra aukos U. S. Steel ir CIO dešiniųjų biurokratijos.

Komunistų ir progresyvių priešai visur stengias primesti, kad Sovietų Sąjungoje ir Rytinės Europos demokratinėse šalyse griaunamos šeimos ir teroras viešpatauja. **Bet tai begėdiška neteisybė!**

Kas gi, jei ne teroras, kaip persekiojimas sveturgimių už jųjų veiklą unijose? Kas gi, jei ne ardymas šeimynų asmenyje David Balint ir 150 kitų nuskirtų deportacijai?

Kada reakcijos organai didlapiai kalba apie griovimą šeimų demokratinėse šalyse, tai jie turi mierį **pridengti savo juodą proponuojamą terorą** progresyvių sveturgimių ir amerikiečių šeimoms šioje šalyje.

Tam tikslui Mundt-Nixon-Ferguson siūlo bilius, kur kiekvienai progresyvei ir liberalei šeimai grėsia jos išardymas. Už tad visomis galėmis yra reikalas rašyti protestus savo senatoriams ir kongresmanams, kad Mundt bilius būtų atmestas.

V. M. D.

Newark, N. J.

Gražioji Operetė Sylvia Newarke; Stato Scenoje Sietyno Choras

Melodrama operetė Sylvia, viena iš gražiausių vaizdų, iš francūzų kalbos. Joje yra 22 įvairios dainos — nuo solo, duetų, trio iki viso choro.

Vaizduoja kaimiečių gyvenimą, jų darbus vasaros laiku prie šieno piūties ir grėbimo. Apdainuojama gamtos grožis ir vaizdai ir erdvių veiksmai.

Gerai žinot Sietyno choro talentą ir mūsų choro gabiausį mokytoją - dirigentą Walterį Žuką. Nėra jokios abejonės, kad ši melodrama bus puikiai suvaidinta visais atžvilgiais.

Režisuoja mūsų gabiausia solistė-artistė Onutė Stelmokaitė-Eicke. Pianu lydi Mildred Stensler. Diriguoja Walter Žukas.

Vaidinimas įvyksta šeštadienį, gegužės 6 dieną, lygiai 7:30 pradžia. Įsitėmykit gerai, kad laiku bus pradėta. Kas vėliau ateisit, nematysit pradžios. Lietuvių salėje, 180 New York Ave.

Po vaidinimo šokiai prie puikiausios orkestros.

Visus ir visas kviečia
Sietynas.

Bayonne, N. J.

Kovo 15 d. šv. Kryžiaus kapinėse liko palaidota Zuzana Matušaitienė (Artugiūtė). Dar nesulaukusi 56 metų. Paliko dideliam nuliūdime vyras Juozas, duktė ir du sūnūs, taipgi dvi seserys.

Iš Lietuvos paėjo iš Žemaitijos, Gargždų miestelio. Į Ameriką atvyko dar jauna, 15 metų. Beveik visą laiką išgyveno Bayonnėj, apart kelių metų, išgyventų Elizabeth, N. J.

Velionė buvo LDS vietinės kuopos narė ir Laisvės skaitytoja.

Lai būna tau, Zuzana, lengva šios šalies žemelė! **A. T.**

Waterbury, Conn.

MATYKITE VEIKALĄ

Vilijos Choras rengiasi perstatyti gražų veikalą "Nevykusi Meilė," nedėlioj, 7 d. gegužės, 2:30 val. po pietų, 103 Green St. svetainėje. Veikalą suvaidins meno mėgėjai iš Hartford, Conn. Parengime manoma turėti daug svečių iš plačios apylinkės. Todėl visi ir visos ruoškitės dalyvauti.

★

Vilijos Choras energingai ruošiasi prie Dainų Dienos, kuri atsibus 6 d. rugpjūčio, Lietuvių Parke.

★

Mūsų choro mokytoja Gertruda Ulinskaitė susives su Leonu Raškausku birželio 10 dieną. Choriečiai ir pažangūs lietuviai linki jauniesiems daug laimių vedybiniame gyvenime.

K. Yankeliūnienė,
Choro Koresp.

Binghamton, N. Y.

SUNKIAI SERGA

Sunkiai serga A. Zmitra. Vėl tapo išvežtas į ligoninę. Jis randasi Wilson Memorial Hospital, Johnson City. Balandžio 24 d. aplankiau. Draugas buvo silpnas.

A. Mačiukienės sveikata laipsniškai eina geryn. Buvo susirgus T. Bagdon. E. Kazienė buvo skaudžiai susirgus ir pasidavus į ligoninę. Dabar jau randasi namie.

Linkiu visiems sergantiems greitai pasveikti.

Josephine..

Kearny, N. J.

Atvelykio Margučių Vakarėlis Gražiai Pavyko

Balandžio 15-tos dienos vakare turėjome linksmą parengimėlį, kuris davė kiek ir pelno, kuris bus sunaudotas kovai prieš fašistinius chuliganus. Turėjome svečių ir iš toliau: R. Pauliukonienė, O. Žilinskienės sesutė, iš Ashley, Pa.; Janušoniai ir Stanioniai, iš Livingston, N. J.; A. Kazakevičius, S. Mikionis ir K. Anuškis, iš Newark, N. J.

Apie 9-tą valandą vakare, mūsų gaspadinės — B. Kushlienė ir J. Ramoškienė — su šio vakaro vedėju A. Kushliu pakvietė svečius prie stalų, kurie buvo apdėti sūriais, margučiais ir kitais patiekalais. Ši vakarieniukė buvo skirtinga nuo kitų tame, kad ji įvyko atvelykio šventės proga, kuomet, atsimenu, Lietuvoje kasmet tradiciniai, ypatingai jaunimas, pademonstruodavo margučių mušimą.

Atsimenu, kaip į dantis kalendami kiaušinius rinkdavome stipriausius, kuriais stengdavomės sumušti kitų kiaušinius, tokiu pat būdu išrinktus stipriausiais ir atsiimdami sumuštąjį, kaipo pergalės atlyginimą. Atsimenu, kai atsirasdavo ir tokių gudragalvių, kurie pasigamindavo cukrinius bei smalinius kiaušinius, kuriais sumušdavo kitų tikruus kiaušinius ir pergalės gražon prisikraudavo pilnas kišenes. O to pasėkmėje net ir muštynės kildavo, nes sučiupus viršminėtus gudragalvius, vietoj kiaušinių, akmenis panaudodavo taip, kad tokiems gudragalviams, cukrinių bei smalinių kiaušinių dirbėjams, tekdavo skaudžiai nukentėti.

Šiame mūsų parengimėlyje margučiai irgi buvo demonstruojami. S. Mikionis išsirinko tvirtą margutį, kuriuomi sudaužė visų margučius, ir jis tapo pripažintas čampijonu.

Kai kurie mano, kad S. Mikionis ir Lietuvoj, Garliavoj, buvęs čampijonas.

Pabaigoje vakarienės ir kalbų buvo. V. Žilinskas, A. Kazakevičius, M. Žolynas, S. Mikionis ir G. Jamison. Kalbėtojai visi išsireiškė panašiai: Kaip mes, darbo žmonės, turime tvirtinti savo organizacijas, spaudą ir apsigynimą nuo fašistinių chuliganų.

Vakarėlis užsibaigė gražioj nuotaikoj.

Korespondentas.

PRANEŠIMAI

PHILADELPHIA, PA.

Philadelphijos Darbininkiškų Organizacijų Veikiantysis Komitetas rengia smagų pasilinksminimą, tad kviečia visų organizacijų narius, Laisvės skaitytojus ir visus philadelphiečius dalyvauti šiame parengime, kur visi kartu linksmai laiką praleisime. Parengimas bus Liaudies Name, 735 Fairmaunt Ave., Philadelphia, Pa., balandžio (April) 30, pradžia 5-tą val. po pietų. Bus ir skanių užkandžių. — Rengėjai.

PHILADELPHIA, PA.

Svarbus pranešimas ALDLD 6-tos Apskrities Valdyboms. Kadangi šeštosios apskrities piknikas įvyks jau gegužės-May 21 d., tad visai nebetoli, tik apie 3 savaitės laiko beliko, taigi turime suskubti prie jo rengtis. Todėl pikniko rengimo komisija prašo kuopų duoti piknikui darbininkų. Kuopos, kurios laikote susirinkimus pradžioje mėnesio, sekamuose gegužės mėn. susirinkimuose malonėkite išrinkti ir prisiųsti apskričio piknikui darbininkus.

Kurios iš šios apskrities kuopų neturėsite pradžioje gegužės mėnesio susirinkimo, tai būkite taip geri, susišaukite ekstra susirinkimą ir išrinkite piknikui darbininkus. O jei to negalite padaryti, tai kuopos valdyba turėtų be susirinkime paskirti darbininkus.

Piknikui darbininkų reikia labai daug, kuo daugiau turėsime, tuo bus geriau, bus lengviau dirbti. —
Apskrities Pikniko Rengimo Komisija.

MONTELLO, MASS.

LLD 6 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks pirmadienį, gegužės (May) 1 d., Tautiško Namo apatinėje salėje, pradžia 7:30 val. vakare. Visi nariai malonėkite atsilankyti, nes yra daug reikalų aptarimui. Jau ateina vasariniai parengimai ir kitas vasaros veikimas prasideda. — G. Shimaitis. (77-79)

MONTELLO, MASS.

Liuosybės Choras rengia pavasarinį koncertą ir šokius, susimokino "Raudonoji Daina" ir kitas naujas dainas. Bus solų ir duetų. Įvyks šeštadienį, gegužės (May) 6 d., pradžia 7:30 val. vakare, Tautiško Namo apatinėje salėje, 8 Vine St. — G. Shimaitis. (77-79)

VISI URMU Į

BAZARĄ

Seniai laukiamas mūsų bazaras jau įvykstą
Šį Sekmadienį

Balandžio 30 April

●

Daug sudovanotų daiktų bus išleidžiama visai žemomis kainomis. Pasinaudokite proga, ateikite ir pasirinkite sau patinkamų daiktų.

●

Šis Bazaras bus

LIBERTY AUDITORIUM

110-06 Atlantic Ave., Richmond Hill N. Y.

●

Prašome įsitėmyti, kad tai bus dieninis bazaras, prasidės 2-rą valandą po pietų. Muzika — nuo 5-tos, tęsis iki vidurnakčio. Nevažiuokite į laukus, ateikite į bazarą anksti.

●

Įžanga tik 40c.

Pasinaudokite nepaprastai žema įžanga:
Tik už 40c jūs galėsite šokti visą popietį ir vakare iki vėlumos.

Čia galėsite pavalgyti ir gerus pietus, nes gaspadinės pagamins geriausių valgių už prieinamas kainas.

Rengia Lietuvių Darbininkų Susivienijimo 13 Kuopa.

Apsirūpinkite Vakacijomis

Išsirandavoja kambarys vienam ar dviem asmenims su valgiu (turi būt be vaikų). Valgis tikrai lietuviškas — geras. Dėl platesnių informacijų rašykite ar telefonuokite: Barnegat 8-4091.

BUNGALOW ŠEIMAI

Išsirandavoja puikus bungalow šeimai iš keletos asmenų. Išnuomuojame savaitei, mėnesiui ar visam sezonui.

PUIKIOS MAUDYNĖS

Bay maudynės už pusės mailės ir atviros jūros maudynė už 8 mailių nuo šios vietos. Netoli nuo Atlantic City.

A. ZAVISH
Barnegat, N. J.
Lower Shore Road,

J. J. Kaškiaučius, M. D.
530 Summer Ave.
NEWARK 4, N. J.
HUmboldt 2-7964

SANDĖLIS KNYGŲ-ŽOLIŲ

Knygos

Vainikėlis, paveiksluotos mišių maldos, Tilžės spaudos	75c
Didžiausias naujas sapninkas	$1.50
Lietuviška Gaspadinė, su 450 visokiausių receptų	$1.25
Naujas Savizrolas — juokingas	50c
Laimės Nuspėjimas, Planetos	25c
Duktė Gyveno Pūstynėje	25c
Duktė Marių, graži apysaka	30c
Dangaus Žvaigždynas — su pabrėžimai, kaip planetos keliauja	50c
Raktas, kaip gali atrasti laimę	1.00
Vaideliotka, apysaka apie Skaisgirio pilį, kur dieną-naktį degdavo lietuvių aukuras. Su paveikslais	75c
Dainų rinkinys, apie 120 dainų	75c
Lengvas Būdas Išmokt Angliškai	35c
Velnias — Kapitonas, žingeidūs skaitymai, knyga apie 400 psl.	1.75
Biblija, tai yra tikrai pilnas Šventraštis, 1127 pusl. apd.	2.50
Karvės ir Gerų Sūrių Padarymas	25c
Juokų, Mįslių, Šposų monologų Rinkinys	35c
Rinkinys Visokių Trumpų Pasakaičių, juokingų ir labai naudingų	25c

Geriausios žolės, kurios yra nuo sekančių kentėjimų:

Nuo strėnų ir inkstų skaudėjimo	75c
Nuo sutukimo, eik kūdyn	1.00
Nuo nervų sugedimo, bemiegės	1.00
Nuo vyriškumo nustojimo	1.25
Nuo vandeninės ir širdies ligų	75c
Trejanka, stambios šaknys ariel.	75c
Nuo cukrinės ligos (diabetis)	1.00
Nuo aukšto kraujo spaudimo, 5 uncijos	1.10
Nuo kosulio, dusulio, mainų ar bile kokios asthmos paleng.	75c
Nuo visokių reumatiškų sausligių	75c

Pinigus geriausiai siųsti pašto money orderiu, siųskite tik užsakymus, be pinigų, užmokėsite, kaip bus jums pristatyta (COD).

M. Zukaitis,
334 Dean Rd.,
Spencerport, N. Y.

EGZAMINUOJAM AKIS RASOME RECEPTUS DAROME IR PRITAIKOME AKINIUS

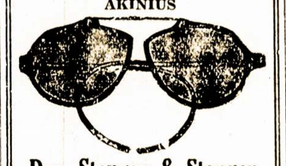

Drs. Stenger & Stenger
Optometristų
394-398 BROADWAY
BROOKLYN, N. Y.
Tel. ST. 2-8342

PEIST LANE DRUGS, Inc.
405 So. 4th Street
Cor. Hewes St.
Brooklyn, N. Y.

Visoki vaistai, kosmetikai, kūdikiam reikmenys, įvairūs daikteliai, ligonių kambariui reikmenys — už griežtai žemas kainas.

Receptų Specialistai:
MAX PEIST, Ph. G.,
EDWIN LANE, PH. G.
Tel. EVergreen 7-6868

Matthew A. BUYUS
(Buyauskas)
LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS
426 Lafayette St.
Newark 5, N. J.
MArket 2-5172

CHARLES J. ROMAN

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

Liūdėsio valandoj kreipkitės prie manęs dieną ar naktį, greit suteiksime modernišką patarnavimą. Patogiai ir gražiai moderniškai įruošta mūsų šermeninė. Mūsų patarnavimu ir kainomis būsite patenkinti.

1113 Mt. Vernon St.
Philadelphia, Pa.
Tel. Poplar 4110

BAZARE VISŲ LAUKIA SMAGUS IR NAUDINGAS POBUVIS

Kas bus, kas nebus, bet linksmybių tikrai bus eastnewyorkiečių rengiamajame bazare balandžio 30-tos visą popietį ir vakarą, šį sekmadienį.

Bazaro vieta: Liberty Auditorium, 110-06 Atlantic Ave., kampas 110th Street, Richmond Hill.

Pradžia bazaro 2 val. Pradžia šokių 4 val. Gros Jurgio Kazakevičiaus orkestras. Įžanga 40c.

Įdomiausia tai, kad įvyks gausus išpardavimas visokių gražių, naudingų ir brangių daiktų. Ir visą tai reikės atlikti keliomis valandomis, nes bazaras bus tik tą vieną dieną. Iš to galima numatyti, kiek sąjudžio ir kokių "bargenų" gali pasitaikyti.

Bazaras ypatingai turtingas rankų darbo gražmenimis — apmegstomis skepetaitėmis, namie siūtais žiursteliais, rankšluosčiais, užtiesalais, užvalkalais. Yra metalinių daiktelių, farmerių dovanų, ir tt.

Girdėta, kad moterys žada ateiti nešinos namie keptais pajais, pyragaičiais, pyragais. Tie visi bus išparduoti — vieni ten pat vietoje suvalgyti, kiti neštis namo.

Bazaro dieną per visą dieną veiks auditorijos restaurantas, su gausiu pasirinkimu visokių gerų valgių. Taigi, išmiegoję, pasilsėję, traukite į auditoriją visai dienai.

Prašome!

Neskūpėkite ir kitiems šio smagaus pobuvio, skelbkite bazarą visiems, jin kvieskite visus prietelius. Lauksime.

Rengėjai.

"NESUSIPRATIMAS" SUVAIDINTAS BE JOKIŲ NESUSIPRATIMŲ

Balandžio 23-čią, Liberty Auditorijoje, Brooklyno Lietuvių Liaudies Teatras statė scenon Rojaus Mizaros naujausią veikalą "Nesusipratimas." Režisavo Jonas Valentis.

Veikalas — trijų veiksmų pjesė — vaizduoja dabartinius laikus ir prietikius Amerikos lietuvių su tūlais naujokais - dipukais. Jame vaizduojami abieji—tie, kurie jaučiasi tokiais žmonėmis, kaip visi, ir dėl to bando su seniau atvykusiais susiprasti, susipažinti, sugyventi žmoniškai, ir tie, kurie nori sunkiai dirbusiųjų pirmiau atvykusiųjų prakaitu tukti, jų įstaigas grobti, kaip kad grobė nuo žydų ir kitų žmonių, atėjus Lietuvon jų dvasios vadui Hitleriui.

Veiksmai vyksta senesniųjų amerikiečių lietuvių Sausių bute. Sausiai ("S. Dzūkas" ir Adelė Rainienė)—darbo žmonės, kaip ir didelė didžiuma lietuvių ateivijos Amerikoje. Atvykę beraščiai, jie aukojo visą gyvenimą darbui — išstatyti, išpuošti Ameriką tokia, kokia ji dabar yra, ir gražiai išauklėti vaikus: dukrą Reginą, kuri jau gyvena savo darbu, ir sūnų Algirdą, kurį jie prarado kare prieš nacius.

Tai sūnaus Algirdo vietai namuose užimti jie atsikvietė Sausienės "seserėną" Danielių Barutį (Juozą Byroną), kuris, kaip vėliau pasirodė, nebuvo seserėnas, nei karo auka, bet piktas, suktas nacis, kurstytojas naujo karo, nes nacių užpuolimo Lietuvos metais jam pavyko kitų žmonių krauju ir kančiomis gerai palėbauti ir pasipelnyti.

Juozo Byrono pavaizduotasis buvusio lietuviško SS-mano tipas atrodė labai panašus tokiems keliems žiaurūnams, kurie vadovavo puolimus Amerikos lietuvių įstaigų ir pramogų, kurie pogromščikų riksmais ir elgėsiais terorizavo josną einančius žmones. Byronas šioje rolėje vaidino geriausia iš visų man matytų, o jį mačiau jau daugelyje.

Rainienė ir "Dzūkas," kaip visuomet, jautriai ir įspūdingai vaidino apviltų geradarių Sausių rolėse ir atrodė savo vietoje.

Eva Mizarienė — Sausytė— irgi gražiai vaidino, taipgi išvaizda, balsu ir judėsiais jaunuolės rolei nepadarė skriaudos. O ji, sakoma, vaidinusi pirmu kartu (apart masinių scenų, kuriose jai dažnai tenka dalyvauti su Aido Choru).

Tamaros Rabinavičiūtės rolę artistiškai, gyvente atgyvenno dar nauja mūsų mieste meno mėgėja Elena Brazauskienė. Jos rolė neilgiausia, bet dramatiškiausia veikale. Jinai čia susitinka ir atpažįsta jos tėvų žudeiką, ji gyvena skaudžius atsiminimus.

Senukas — Juozas Judžentas — eiti senuku pilnai išmokęs, tačiau atrodė dar jaunoku ir jaunai skambantį balsą, žinoma, neiškeisi. Tačiau į jo jaunatvę nebuvo kada žiūrėti ar klausytis — nespėjo jis scenoje pasirodyti ir publika jau klega juokais. Autoriaus įdėtuosius dramatiškam veikalui pamarginti juokelius, atrodė, Judžentas išnaudojo nuo pradžios iki galo.

Kostė Rušinskienė taikliai suvaidino senąją Sausių kaiminką. Jonas Valentis vaizdavo lėtą, bet padorų dipuką Kazį Žemaitį, kuris ilgisi Lietuvos, gerbia ir senuosius Amerikos lietuvius, stengiasi su jais susiprasti, susipažinti. Jis uždarbiauja sau pragyvenimą, liuoslaikiais mokosi, kad už pavėlavimą sugrįžti Lietuvon parsivežtų daugiau žinojimo.

Atitinkamai savo rolėms ir pagirtinai vaidino Aldona ir Povilas Aleknai pažangiųjų jaunesniųjų lietuvių, Sausių kaimynų Miglų rolėse, taipgi Alekas Nevinskas jauno amerikonuko, Reginos mylimojo Albino Rimkaus vaidmenyje.

Nematomose rolėse, pagelbėti laike vaidinimo, darbavosi Adomas Dagys ir Mykolas Stakovas. Pirmininkavo Vincas Bovinas.

Pertraukoje tarti žodį buvo iškviestas Pranas Buknys. Trumpai priminęs reikšmę liaudiškos spaudos, atsišaukė į dalyvius pasveikinti Chicagoje įvyksiantį dienraščio Vilnies šėrininkų suvažiavimą. Vilnis, sakė jis, yra kryžiokų taip pat puolama, kaip kad yra puolamas ir dienraštis Laisvė. Gynimesi nuo kryžiokų mūsų spaudai yra labai reikalinga parama.

Oficialės rinkliavos nebuvo, tačiau, kaip jau matėte Laisvėje, tam dirbusieji organizacijų įgalinti asmenys turėjo gražias pasekmes. Rinkliava tebevykdoma.

Bendrai — "Nesusipratimas" gražiai pavyko. Jeigu kožnoje žymioje lietuvių kolonijoje būtų pastatytas "Nesusipratimas" taip, kaip jis buvo pastatytas Brooklyne, jis įneštų mūsų gyveniman daug naujo susipratimo ir naudos.

Primintina, kad mūsiškį "Nesusipratimą" New Havene matys 30-tą, Hartforde—gegužės 21-mą.

Sujudo ir Brooklyno reakcininkai burtis prieš vienintėlį darbininkų atstovą šalies kongrese, Vito Marcantonijų, nors jis kandidatuoja ne Brooklyne, bet Manhattano 18-tame distrikte.

PRAKALBOS

Apie Sveikatą ir Maistą, Kas Yra reikalingiausia Žmogaus Sveikatai

Vyrai bei moterys, kurie nebando sužinoti, kaip naturaliu būdu palaikyti sveikatą ir valgyti naturalį maistą, jie daug nukenčia nuo įvairių ligų ir daug be reikalo praleidžia pinigų. **Šalčio pagavimas, galvos skaudėjimai, vidurių nerangumas parodo žmogaus nežinystę.** Minėtų ligų galima lengvai išvengti, tik reikia biskutį sutvarkyti mitybą.

Balandžio 30 dieną, Lietuvių Kultūros Centre, girdėsite kalbant sveikatos klausimu du naturistus - vegetarus, kurie **per 25 metus nesą turėję šalčio, galvos skaudėjimo, vidurių užkietėjimo ir kitokių ligų.** Jie per daug metų turi patyrimą, kaip **naturaliu būdu palaikyti sveikatą, koks yra tinkamas maistas ir koks yra blogas maistas.**

Taigi, M. Svinkūnienė ir J. Thomsonas yra patyrę tuose klausimuose ir gali kitiems perduoti tą brangų žinojimą. Moterys ir vyrai yra kviečiami ateiti į šias prakalbas, iš ko savo sveikatai gausite naudos.

Prakalbos įvyks 30 d. šio mėnesio, 2 val. po pietų, Liberty Auditorium, 110-06 Atlantic Ave., Richmond Hill.

Klubietis.

Svarstyti atominio karo pavojų žmonijai konferencija įvyks New Yorke, Waldorf-Astoria viešbutyje, šį šeštadienį ir sekmadienį. Ją šaukia Nation Associates.

SPALVINGAS BUS GEGUŽĖS PIRMOSIOS PARADAS UŽ TAIKĄ

Balandžio 22-ros popietį New Yorke įvyko antroji Gegužės Pirmosios paradui pasiruošti konferencija. Tai buvo lyg ir pratimai — peržvalga to, kiek jau susimobilizuota, kaip atrodys būriai, tų būrių nešami transparentai, plakatai, paparčiai. Kaip atrodys didžiaisiais sunkvežimiais vežamieji "floatai."

Tūlos organizacijos daug dirbusios ir turinčios jau nuostabiai gerų nuovoikių. Ir juo turtingesnė jaunimu organizacija, tuo spalvingesnė bus jos divizija parade.

Brooklyno organizacijų bendras komitetas, pavyzdin, rodė didžiulio "floato" planą. Jo centre didžiulis stulpas—May Pole, o jo viršūnėje tupi taikos karvelis. Aplink jį šokinėja 500 baliūnų.

Brooklyno Bedford - Stuyvesant sekcija bendrai su Williamsburgo ir Ridgewoodo sekcijomis demonstruos reikalą toje miesto dalyje ligoninės, kurioje negrų ir baltų žmonių biednuomenė gautų medikalę pagalbą be diskriminacijos.

Brownsvillė parodys, kaip panaujinimas nacifikuoti vakarinę Vokietiją perkelia ir mūsų šalin fašistinius veikšnius, tarpe kurių vienu vyriausiųjų požymių yra antisemitizmas.

LIETUVIAI SUSIRINKS:

5 valandą, ant 36th St., tarp 8th ir 10th Avenue, New Yorke.

Eisena (kitų grupių) prasidės nuo 2 val. Maršuos 8-ja Ave. iki 17th St., 17-ja į Union Square, permaršavę per aikštę, skirstysis.

Viso Didžiojo New Yorko Brooklyno darbo žmonės ir jų prieteliai, kurie nori išsaugoti taiką, maršuos gegužiniame parade šį pirmadienį, gegužės (May) 1-mą.

Žmonės klausinėja:

Ar galima atvykti vėliau?

Ar reikės laukti?

Kada paradas baigsis?

Paradas baigsis, kada visi pramaršuos. Daugiau susirinks, ilgiau maršuos. O kiek ištikro susirinks, galima tik spėti. Ar galime mes iki vienam pasakyti, kiek lietuvių maršuos? Negali nei kitos grupės. Raportuoja komitetui vidutinį skaičių. Pagal tą komitetas aprokuoja, kada kurios grupės turi susirinkti, kada pradėti maršuoti.

Pernai pradėjome maršuoti beveik skirtu laiku.

Linkėkime, kad šiemet reikėtų palaukti. Darbuokimės, kad ir mūsų būrys būtų didelis, atitiktų šių metų gegužinės svarbai — ginti taiką, demokratiją, darbus ir žmoniška gyvenimą.

Skubėkite į mobilizacijos punktą suspėti laiku ar tik mažiausia pavėlavę. Pavėlavusieji, išsėskite iš traukinių parado pusiaukelyje ir pasitikę atmaršuojančius įstokite gretosna. Tą pat padarykite ir visi tie, kurių kojos atsisako eiti visą kelią.

Visus taikos mylėtojus prašome būti mobilizatoriais mūsų būrio parade.

Lietuvių Komitetas.

Demonstracijomis Mokiniai Užtaria Mokytojus

Balandžio 26-tą, antrą mokinių demonstracijų dieną, City Hall apylinkė New Yorke buvo užtvinusi vidurinių mokyklų mokiniais. Jie norėjo dasigauti į City Hall, pasakyti majorui, kad jie pilniausia pritaria mokytojų reikalavimams pridėti jiems algos, sumažinti klases.

Majoro, kaip visuomet, "nebuvo namie."

Bet buvo jo policija, kuriai buvo įsakyta mokinius nei arti prie City Hall neprileisti. Raitelių ir pėsčių policistų jie buvo sulaikinėjami dar stotyse, neišleidžiami iš stočių. Tačiau mokiniai išeidinėjo iš traukinių toliau nuo City Hall Parko ir būriais ateidinėjo į parką.

Mokiniai skundėsi, kad policija žiauriai su jais elgėsi, raiteliai ant jų jojo: kad buvo parmuštų ir lazdomis apdaužytų.

Plakatuose, greta kitų, buvo šūkiai:

"Kadaise ir jūs buvote vaikais. Nesuverskite dabar ant mūsų viską." "Nepakėlimas mokytojams algų reiškia nebuvimą mums klubų, nebuvimą sueigų."

Mokytojai atsisako toliau eiti visokias mokinių priežiūros, jiems vadovybės teikimo parcigas po darbo valandų, jeigu nebus jiems pakankamai pakeltos algos. Mokyklų viršininkas Jansen dėl to kaltino mokytojus, bet mokiniai tuo nepatikėjo.

Tokio. — Sovietai pranešė, kad sugrąžino namo jau visus japonus karo belaisvius.

Ką Ruošia Mums Šiais Metais LKM

LKM (Lietuvių Kalbos Mokyklėlė) šiais metais užbaigia ketvirtą sezoną saviveiklos meninėje ir kultūrinėje dirvoje. Kiekvienais metais, užbaigdama savo veikimo sezoną LKM rengia sezono užbaigimo parengimą. Praeitais trimis sezonais Liet. Kalbos Mokyklėlė davė sekamus teatrinius veikalėlius, pamarginda juos dainų, muzikos, tautinių šokių, deklamacijų bei svečių artistų pasirodymais: Buvo suvaidinta — "Jonuko Liga," "Meilė—Visų Ligų Gydytoja," "Nuprausta Puikybė."

Šiemet LKM stato scenon didelį spektaklį, užvadintą "Proga Kiekvienam," nes ištikrųjų, ne tik kiekvienas LKM narys turės progą kuomi nors pasirodyti, o ir publika galės imti dalyvumą kartu su LKM dainininkais dainavime bei kai kurių tautinių šokių šokime.

Spektaklis "Proga Kiekvienam" statomas scenon sekmadienį, gegužės 7 dieną, Liberty Auditorijoj, 110-06 Atlantic Ave., Richmond Hill, N. Y. Prasidės 4:30 val. po pietų ir tęsis tol, kol publika norės linksmintis — kol norės mokintis tautinius šokius ir juos šokti, kol norės šokti polkutes ir tt.

Kviečiami visi — nuo seniausių iki jauniausių, čia bus visiems lygi proga pasilinksminti. Čia nereikės verkti, kaip kad būna, kada nors, statant scenon kokią tragediją ar dramą; čia visi galėsime tik linksmintis ir džiaugtis, džiaugtis, kad mes turime tokią organizaciją, kaip LKM, kuri yra jau dabar mūsų pažiba ir mūsų viitis ateityje.

Įžanga į spektaklį tik vienas doleris ir 30 centų. Visų gausus atsilankymas užtikrins LKM tolesnį egzistavimą ir jaunimo auklėjimąsi kultūriniai bei meniniai.

Sveikina Vilnies Suvažiavimą

Daugiau aukų pasveikinimui dienraščio Vilnies būsimo suvažiavimo. Aukavo sekamai:

D. M. Šolomskas ir šeima $5, Domicelė Gabalienė $2, K. Sungaila $1.

Prašome aukas priduoti A. Bimbai, P. Bukniui, R. Mizarai, S. Sasnai, D. M. Šolomskui arba kitiems. Laike bazaro dar nebus vėlu sveikinti Vilnies suvažiavimą.

D. M. Š.

SUSIRINKIMAI

LABAI SVARBUS LDS 1 KP. SUSIRINKIMAS

Įvyks gegužės 2-ros vakarą, 7:30, L. A. P. Klubo salėje, 280 Union Ave., Williamsburge. Jis svarbus tuomi, kad bus balsavimai už kandidatus į Centro Komitetą; taipgi turėsime išrinkti delegatus į seimą, kuris įvyks pradžioje liepos mėn., Richmond Hill, N. Y. Taigi, visi nariai atsilankykite.

M. Stakovas, prot. sekr.

RICHMOND HILL, N. Y.

Šeštadienį, balandžio 29 d., 7 val. vakare, Liberty Auditorijoje, 110-06 Atlantic Av. įvyks trumpas LKM susirinkimas LKM (Lietuvių Kalbos Mokyklėlė) prašo talkos visų, kuriems rūpi mokyklėlės išlaikymas — būkite susirinkime ir pagelbėkite mums dirbti gegužės 7-tos dienos LKM parengime. LKM Valdyba.

PAJIEŠKOJIMAI

Aš esu 45 metų amžiaus ir paieškau ištekėjimui pasiturinčio vyro, patogiam gyvenimui, amžiaus nuo 50 ar viršaus metų. Prašau rašyti anglų kalba, nes aš lietuviškai nemoku skaityti. Rašydami adresuokite: T. S., 110-12 Atlantic Ave., Richmond Hill 19, N. Y.

(77-86)

JOSEPH BALTAITIS
BAR & GRILL
518 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
Geri Valgiai laukia jūsų visada
DEGTINĖS, VYNAI IR ALUS
Atskiras Kambarys Grupėms ir Šeimoms
Telefonas EVergreen 4-9407
TELEVISION
SHUFFLE BOARD

TONY'S
UP-TO-DATE
BARBER SHOP
ANTANAS LEIMONAS
Savininkas
306 UNION AVENUE
Gerai Patyrę Barberiai

Dr. A. Petrika
DANTŲ GYDYTOJAS
221 South 4th Street
BROOKLYN, N. Y.
Tel. EVergreen 7-6868
Valandos:
9—12 ryte; 1—8 vakare
Penktadieniais uždaryta

GREENWOOD WINE & LIQUOR STORE
L 5487
Stanley Rutken & Edward Rutken
(Rutkunai) Savininkai
Kokių tik likerių jums reikia, Amerikos išdirbimo ar importuotų, kreipkitės pas Rutkunus—
8707 111th St., Richmond Hill, N. Y.
(Prie BMT Jamaica Line 111th Stoteis)
arba Telefonuokite VIrginia 7-0700
ir Rutkunai pristatys jums į namus.
Vestuvėms, krikštynoms, gimtadienių pokiliams ir visokioms parėms į namus ar į svetaines, Rutkunai atveža jums likerius.

S. S. Lockett, M. D.
GYDYTOJAS
223 South 4th Street
BROOKLYN, N. Y.
Valandos:
1—2 dienom: 6—8 vakarais
Ir Pagal Pasitarimais
Telefonas EVergreen 4-0203

SHALINS
(Shalinskas)
FUNERAL HOME
84-02 Jamaica Ave.
(at Forest Parkway Station)
Woodhaven, N. Y.
Suteikiam garbingas laidotuves
Koplyčias suteikiam nemokamai visose dalyse miesto.
Laidotuvių Direktoriai:
F. W. Shalins-J. B. Shalins
Tel. VIrginia 7-4499

Petras Kapiskas
PALAIKO
Bar & Grill
DEGTINĖS, VYNAI
IR ALUS
32 TEN EYCK STREET
Brooklyn, N. Y.
Telefonas: EVergreen 4-8174

REPUBLIC BAR & GRILL
Savininkas
IGNAS SUTKUS
Patogi vieta pasišnekučiuoti, užkąsti ir pagaliau burnelę išmesti, sulig savo skonio pasirinkto
LIKERIO, VYNO ar ALAUS
Pas Igną Sutkų visada rasi sau pažįstamų
492 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
Kampas Union Ave. ir Hooper Street.
TELEVISION
Telefonas EVergreen 4-8969

TELEPHONE STAGG 2-5043
RES. TEL. HY. 7-3631

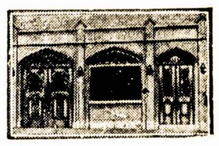

MATTHEW P. BALLAS
BIELIAUSKAS, LAISNIUOTAS GRABORIUS
FUNERAL HOME
ALBERT J. BALTON-BALTRŪNAS, Manager
(Laisniuotas Balsamuotojas)
Liūdėsio valandoje kreipkitės pas mus
Patarnavimas bus užtikrintas ir už prieinamą kainą
Puikiai Įrengtos Dvi Koplyčios, Duodamos Mylimiems Pašarvoti Dovanai
660 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.